

Ανδρέα Κουκίδη

2
θεατρικά

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΥΓΕΙΑΣ
ΕΚ ΠΡΟΜΕΛΕΤΗΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ 2012

ISBN: 978-9963-9913-1-0

© Ανδρέας Κουκίδης

Ηλεκτρονική Παραγωγή:
Photogramma Ltd, Πλάτωνος 7, Παλουριώτισσα, Λευκωσία, Τηλ. 22433832

Ανδρέα Κουκίδη

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΥΓΕΙΑΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ

Αντρίκος	(Άβγαλτος νέος, ντροπαλός. Ντρέπεται για το πρόβλημά του και προσπαθεί να το κρύψει).
Καλλού	(Άβγαλτη και ντροπαλή νέα).
Ελένη	(μάνα του Αντρίκου)
Μελής	(πατέρας του Αντρίκου)
Κωστής	(παπούς του Αντρίκου)
Βασίλης	(παπούς του Αντρίκου)
Θέκλα	(γιαγιά του Αντρίκου)
Αννού	(γιαγιά του Αντρίκου)
Μαμού	
Γιατρός	
Μαρία	(μάνα της Καλλούς)
Τοφής	(πατέρας της Καλλούς)
Βιολιτζήδες	

ΣΚΗΝΙΚΟ

Η μεγάλη καμάρα του παλιού Κυπριακού σπιτιού, που περιλαμβάνει τα πάντα. Υπνοδωμάτιο (ένα διπλό ψηλό κρεβάτι σε πρώτο πλάνο), κουζίνα, καθιστικό. Μέσα στην καμάρα, αριστερά, πόρτα που οδηγεί στην αυλή. Έξω από την καμάρα, δεξιά, σκάλα, που οδηγεί σε ένα μπαλκόνι. Κάπου στην άκρη μία μικρή εξέδρα, όπου κάθονται οι βιολιτζήδες.

Τα δίστιχα τραγουδούνται σε Κυπριακές παραδοσιακές φωνές. Φωτίζονται οι βιολιτζήδες.

Απόστολε Αντρέα μου πού 'σαι στην παραλία
βοήθησε να ψηφιστεί το σχέδιον υγείας.

Μέσα στα υπουργεία τους, που μοιάζουσι με κάστρο
τζιοιλιπονοούν το σχέδιον μα εν ανεμαγκάστρι.

Τζιοιλιπονοούν το σχέδιον, μα 'ν λαλούν να γεννήσουν
ούτε τζαι βρέθονται γιατροί να καισσαροτομήσουν.

Τρέμει η μάνα του μωρού, φοάται τζι ο πατέρας
να μεν γεννήσουν σχέδιον, μα να γεννήσουν τέρας.

Φωτίζεται το κρεβάτι. Η Ελένη είναι στο κρεβάτι, με το κεφάλι προς τους θεατές και πίσω από το κρεβάτι είναι η Μαμού, ο Μελής, η Θέκλα, και η Άννα. Ο Κωστής και ο Βασίλης παρακολουθούν από μακριά.

Ελένη **(Λέει μόνο τις ατάκες της, για να μη καλύπτει τις ατάκες των άλλων)** Αουου... αουουου... πού είσαι μάνα μου ου ου...

Θέκλα Δίπλα σου είμαι Ελένη μου. Δίπλα σου είμαι μωρό μου.

Ελένη πονώωω... πονώ πολλά μάνα μουουου

Μαμού Άδικα φωνάζεις. Με τες φωνές δεν γίνεται τίποτε καλή μου.

Ελένη Ίντα πόνοι εν τούτοι μάνα μουουου...

Αννού Καλά σου λαλεί η μαμού νύφη. Σπαταλάς τη δύναμη σου με τες φωνές. Αντί να φωνάζεις, σφίχτου. Βάλε τη δύναμη στην τζιοιλιιά σου να γεννήσεις.

- Ελένη Έλεος Παναγία μου... έλεος Χριστέ μου... βοήθειααα...
- Θέκλα Μα άραγε ακούει ίντα της λαλούμεν; Καταλαβαίνει; Αισθάνεται που τους πόνους;
- Μαμού Δέκα χρόνια μαμού, τζι έτσι περίπτωση δεν μου ξανάτυχεν. Άλλα υπολόγιζα τζι άλλα μου έρχονται. Το καλούπιν της, η λεκάνη της, η ραχοκοκκαλιά της, ούλλα δείχνουν ότι θάχαμεν εύκολη γένναν. Ίντα φταίει τζι εν γεννιέται το μωρόν, δεν ημπορώ να καταλάβω.
- Βασίλης Αν την επαίρναμεν σε κλινικήν, θα την εγεννούσαν με καισαρική, να γλιτώσει τούτους ούλλους τους πόνους.
- Μαμού Γιατί δεν την επήρετε;
- Μελής Αν την επαίρναμε σε κλινικήν, έθεν να πουληθούμεν παπά για να πκιερώσουμεν τη γέννα.
- Κωστής Σίαν την πάρετε στο νοσοκομείο.
- Μαμού Γιατί δεν την επήρετε;
- Αννού Για να σου κλείσουν ραντεβού να γεννήσεις σε κρατικό νοσοκομείο, πρέπει να πάεις πριν να αγκαστρωθείς.
- Βασίλης Έπρεπε να πας νάβρεις κανένα βουλευτή, ρε Μελή.
- Μελής Οι βουλευτές αθθυμούνται μας μόνον εις τες εκλογές.
- Μαμού Αφού τα ξέρετε, ίντα ρωτάτε;
- Κωστής Τούτα έπρεπε να τα υπολογίσετε προτού αγκαστρωθείτε.
- Θέκλα Για όνομαν του θεού Κωστή. Η κόρη μας τζιοιλιπονά τζαι σου ρωτάς αν έπρεπε ν' αγκαστρωθεί!
- Ελένη Βοήθα με Απόστολε Αντρέα μουουου...
- Θέκλα Βοήθα την να γεννήσει τζι αν εν αρσενικόν να του δώκουμεν τ' όνομα σου Απόστολε μου.
- Βασίλης Λαλούν ότι κάποτε μπορεί νάρκεται το μωρό με τα πόδκια. Μέμπα τζι εν τούτον που φταίει τζυρά μαμού;
- Μαμού Με τα πόδκια έτυχεν πολλές φορές νάρκεται το μωρόν, μα δεν είχαμε έτσι πρόβλημα.

- Ελένη Παναγία μουουου...
- Μαμού Σφίχτου κόρη Ελένη... Μεν φωνάζεις τζαι σφίξε την τζιοιλιά σου δυνατά. Έτσι μπράβο... έτσι μπράβο καλή μου.
- Αννού Κάτι άρκεψεν να ποδκιαχωρίζει τζυρά μαμού.
- Μαμού Λαλείς να μεν το θωρώ! Έλα Ελένη μου. Έλα μωρό μου. Σφίχτου μωρό μου. Σφίχτου κοκόνα μου.
- Αννού Εσύ γιε μου φύε που δαμέ.
- Μελής Θέλω νάμαι δίπλα στη γεναίκα μου.
- Αννού Εχλώμιανες, ρε Μελή. Φύε τζι εν να λιποθυμήσεις.
- Θέκλα Άκου τη μάνα σου γιε μου τζαι λάμνε τζιαμέ στους αρσενικούς.
- Μελής Καλάν... καλάν.
- Μαμού Έλα Ελένη μου... έλα... έλα με τη βοήθειαν του Θεού... Βάλε τη δύναμην πάνω στα φτανά σου καλή μου.
- Ελένη Αααααα.... αααααα....
- Μαμού Πράγματι... εν με τα πόδκια πόρκεται το μωρόν.
- Θέκλα Εν ναν αρσενικόν, για να μας τυρρανίσει τόσο.
- Μαμού Όι κύριε μου, μα έτσι ποούδκια στιβαρά πρώτη φορά θωρώ.
- Μελής Τότε σίουρα εν αρσενικόν.
- Αννού Τράβα το τζυρά μαμού να λύσουμεν την απορίαν.
- Μαμού Τραβώ το.
- Αννού Τράβα το δυνατά.
- Θέκλα Γλυτζιά-γλυτζιά... συμπεθερά. Όϊ να αχρηστέψουμεν την κοπελλούαν.
- Μαμού Κύριε λήησον, κύριε λήησον, κύριε λήησον...
- Μελής Ίντα συμβαίνει θκεια μαμού;
- Μαμού Εν πολλά γιναξής ο γιος σου, ρε Μελή. Εκαλόμαθεν τζει μέσα τζι εν θέλει να βκει.

- Αννού Εν εις το κκέφιν του; Τράβα τον με το ζόριν.
- Κωστής Εκατάλαβεν τον κόσμον που την τζιοιλιάν της μάνας του.
Σε έτσι πελλόκοσμον... λαλεί σου... ίντα γυρεύκει.
- Μαμού Έλα ρε γιναξιή, μεν μας κάμνεις κούτζια.
- Βασίλης Εφάνηκεν το φύλον του κυρία Μαμού;
- Μαμού Εμισοφάνηκεν.
- Κωστής Εν αρσενικόν;
- Μαμού Εν αρσενικόν.
- Βασίλης Ενέφανεν τ' αρσενικούιν του;
- Μαμού Ενεφάναν τα σκουλαρικούδκια του.
- Κωστής Εξεβήκαν τα αμελέτητα του χωρίς τον αμολόητον του;
- Μαμού Κάμνει μου τζι εμέναν εντύπωση.
- Θέκλα Έτυχε σου συμπεθερά να ξαναδείς έτσι πράμα;
- Αννού Πρώτη φορά θωρώ. Λαλείτε να φταίει που έρκεται ανάποδα;
- Μαμού Γιατί να φταίει που έρκεται ανάποδα;
- Αννού Μπορεί με το έβκα να διπλώθηκεν τζι εγύρισεν πίσω.
- Θέκλα Τζι αν εγύρισεν πίσω, πκοιον εν το πρόβλημα; Δεν ημπορεί να βκει με την πισινήν;
- Αννού Άλλον να βκαίνεις με τα μούτρα τζι άλλον να βκαίνεις πισοκώλι.
- Θέκλα Πασπάτεψε τζυρά μαμού πέρκι το εύρεις να το ισιώσεις.
- Μαμού Τούτον εν που κάμνω.
- Αννού Ήβρες το;
- Μαμού Ήβρα το.
- Θέκλα Έπκιαες το;
- Μαμού Έπκιαα το.
- Αννού Κρατάς το;

- Μαμού Κρατώ το.
- Θέκλα Κράτα το γερά να μεν το χάσεις.
- Αννού Εν τζείνον που υποψιάστηκα μαμού;
- Μαμού Ένεν πίσω που θωρεί. Εν ίσια πάνω.
- Θέκλα Ίσια πάνω!
- Μαμού Ναι.
- Αννού Κούντα το να γύρει πίσω, όσον να ρέξει την καμάραν.
- Μαμού Εν τούτον που μάχομαι να κάμω.
- Αννού Κούντα το δυνατά.
- Μαμού Κουντώ το.
- Θέκλα Αφού δεν ιβκαίννει πισοκόλι, δοκίμασε να το φέρεις με τα μούτρα.
- Μαμού Ίντα λοής;
- Αννού Αντί να το κουντάς, τράβα το.
- Μαμού Ούτε πίσω πάει ούτε ομπρός. Επαλλούκωσεν τζι εν ταράσσει.
- Θέκλα Κάμνε γλήορα μαμού τζι εν να πάθει ασφυζιάν.
- Κωστής Ξικουμπιστείτε που τζιαμέ τζι αφήστε την να κάμει τη δουλειάν της.
- Αννού Ααα μάνα μου τζι εν να χάσουμεν το μωρόν μας.
- Βασίλης Εεεε... μεν την πανικοβάλλετε.
- Θέκλα Στρίψε το λλίον αριστερά. Έτσι μπράβο. Ακόμα λλίον, ακόμα λλίον. Έλα όπως έρκεσαι... έλα έλα... εεεε στήσε το.
- Αννού Όι όι... δώστου έναν αέρα δεξιά. Ακόμα έναν αέραν... ακόμα έναν αέραν... πρόσεξε την πάνταν...
- Κωστής Εν να το ξεγεννήσετε ρε γεναιίτζιες όξα να το ξεπαρκάρετε;
- Αννού Εεε... αντροπή.
- Κωστής Εν εσείς που χάσετε την αντροπήν.

- Ελένη Αουουου... αουουου... αουουου...
- Μαμού Υπομονήν τζι εκοντέψαμεν καλή μου. Έλα ρε γιναξινή, έλα ρε ξεροτζιέφαλε, έλα ρε ξεδκιάντραπε. Εν εις το κκέφι σου να μεν ιβκείς ρε; Έλα ρε γαούριν. Έλα ρε πουλάριν. (**Τον γεννά. Κλάμα μωρού**) Εεε όιι... όιιι... έτσι πράμαν ούτε ζωντανόν εξανάδα, ούτε τζαι ζωγραφιστόν. Ούτε τζι άκουσα να το περιγράφουν. Τζι ούτε νομίζω ότι θα ξαναδώ ή θα ξανακούσω. Ούτε γεννήθηκεν ούτε θα ξαναγενεί εις τον αιώνα τον άπαντα. Εν πράγματι γαούριν, όνομαν τζαι πράμαν.
- Κωστής Πράγματι εν πρωτοφανούσιμον. (**Πάνε όλοι πάνω από τη λεχώνα και κοιτάζουν. Σταυροκοπούνται**)
- Βασίλης Άμα εν έτσι μόλις εγεννήθηκε, φανταστείτε το άμα θα γενεί ενήλικος.
- Θέκλα Ούτε να το φαντάζομαι θέλω, ούτε να το σκέφτομαι.
- Βασίλης Ο Θεός να με βκάλει ψεύτην, αλλά φοούμαι, ότι τούτη η παραξενιά της φύσης θα του φέρει τζαι θα μας φέρει πολλά προβλήματα. Πάρα πολλά προβλήματα.

ΣΚΗΝΗ

Βιολιτζήδες Εφάνηκεν από μωρόν πως ήταν παραφύση
Τζι αναζητούσασι γιατρό να εύρει κάποια λύση.

Κλάμα μωρού.

Ελένη (Στέκει πάνω από ένα κάρι κοτ.) Όι μωρό μου... μεν
κλαίεις άγγελε μου... μεν κλαίεις Αντρίκκο μου.

Μελής (Μπαίνοντας) Μέμπα τζι επείνασεν τζαι κλαίει Ελένη μου;

Ελένη Τωρά το βύζασα Μελή μου.

Μελής Μέμπα τζι εν χορτάννει με το γάλα σου; Μέμπα τζαι θέλει
να του διούμεν τζαι ξένον;

Ελένη Να ρωτήσουμεν τη μαμού να μας πει καλέ μου.

Μελής Ο γιατρός θα ξέρει καλλίττερα Ελένη μου. Τώρα πον νάρτει
να τον ρωτήσουμεν τζαι για τούτον.

Ελένη Για λλόου του ερώτησες; Εν καλός γιατρός;

Μελής Έσειι μεγάλη φήμη.

Ελένη Πκοιος σου τον εσύστησεν;

Μελής Όπου ερώτησα, μόνον καλά είχασι να μου πουν.

Ελένη Μακάρι ναν έτσι όπως τον φημίζουν. Τζι ο Θεός να τον φω-
τίσει να καταλάβει το πρόβλημα του Αντρίκκου μας τζαι
νάβρει τη θεραπείαν του.

Μελής Θα την εύρει. Μεν ανησυχείς.

Ελένη Που το στόμα σου τζαι στου Θεού τ' αφτί.

Μελής Η επιστήμη σήμερα κάμνει θαύματα.

Γιατρός (Κρατά μία τσάντα. Χτυπά την πόρτα και μπαί-
νει.)
Χαίρετε.

Μελής Καλώς τον γιατρό. Κόπκιασε γιατρέ.

Γιατρός Τι κάνετε;

Μελής Δόξα σοι ο Θεός. Η Ελένη εν η γεναίκα μου γιατρέ.

- Γιατρός Χαίρω πολύ.
- Ελένη Κάτσε κύριε γιατρέ. Τι να σου τζεράσουμεν;
- Γιατρός Όχι, όχι... ευχαριστώ. Το πρόγραμμα μου είναι πολύ βαρυφορτωμένο και... καταλαβαίνετε. Θέλω να ξέρετε, ότι σπάνια κάνω κατ' οίκον επισκέψεις.
- Μελής Φχαριστούμεν πολλά γιατρέ μου.
- Γιατρός Κάνω αυτή την εξαίρεση, γιατί μου emίλησε για σας ένας κοινός φίλος...
- Μελής Καλωσύνη σας γιατρέ μου...
- Γιατρός αλλά και γιατί μου κέντρισε το ενδιαφέρον και η ξεχωριστή περίπτωση του παιδιού σας.
- Ελένη Νάσαι καλά, κύριε γιατρέ.
- Γιατρός Λοιπόν, ας μη χασομερούμε. Πώς τον λένε τον λεβέντη;
- Μελής Αντρίκκο.
- Γιατρός Πότε εγεννήθηκε;
- Ελένη Σήμερα ποσαραντώνει, κύριε γιατρέ.
- Γιατρός Έλα, ρε Αντρικούδι... να δούμε ποιο είναι το πρόβλημα σου.
- Ελένη Τώρα να το ξησιεπάσω γιατρέ.
- Γιατρός Με τόση ζέστη, γιατί τον έχετε σκεπασμένο;
- Ελένη Δεν θέλουμεν γιατρέ, πρίν να βκει στη γειτονιάν να βκεί τ' όνομαν του.
- Γιατρός Τι εννοείτε κυρία μου;
- Μελής Έρχονται ακόμα συγγενείς τζαι φίλοι να τον δουν τζαι να μας δουν. Τζαι είπαμεν... καλλίτερα να μεν τον θωρούσι ξησιέπαστον, γιατί, ξέρετε, ο κόσμος εν κουτσομπόλης. Το τόσον κάμνουν το τόσο... με το συμπάθκιον.
- Γιατρός Πάλι δεν καταλαβαίνω.
- Μελής Άμα τον δεις θα καταλάβεις γιατρέ.
- Γιατρός **(Το ξεσκεπάζει και γουρλώνει τα μάτια. Στο κάρι**

ΚΟΤ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΚΟΥΚΛΑ ΜΕ ΑΝΕΠΟΥΓΜΕΝΟ ΠΕΟΣ)

- Ελένη Εν μεγάλον το πρόβλημα του, κύριε γιατρέ; (**μεγάλη παύση**)
- Μελής Ήπικιες το αμίλητον νερό γιατρέ;
- Ελένη Εν πολλά μεγάλον, κύριε γιατρέ μου;
- Μελής Πε μας γιατρέ μου. Ανησυχούμεν.
- Γιατρός Ομολογώ ότι η περίπτωση του είναι σπάνια.
- Ελένη Πόσο σπάνια, κύριε γιατρέ;
- Γιατρός Χωρίς να θέλω να σας πανικοβάλω, θα έλεγα μοναδική.
- Μελής Μοναδική γιατρέ μου!
- Γιατρός Η μοναδικότητα της περίπτωσης έγκειται στο γεγονός ότι φέρει αυτά τα συμπτώματα από βρέφος. Συνήθως τέτοια συμπτώματα, αν και σπάνια, εκδηλώνονται στην εφηβική ηλικία.
- Μελής Υπάρχει θεραπεία γιατρέ;
- Γιατρός Εξαρτάται από την κάθε περίπτωση ξεχωριστά.
- Ελένη Να ελπίζουμεν δηλαδή, κύριε γιατρέ;
- Γιατρός Αλίμονον αν χάσομε την ελπίδα. (**Μικρή σιωπή**) Φυσικά δεν ξέρομε πώς θα εξελιχθεί η περίπτωση του Αντρίκου με την πάροδο του χρόνου. Διότι, αν η ανάπτυξη των γεννητικών του οργάνων θα είναι ανάλογη με την ανάπτυξη και των υπολοίπων τότε... καταλαβαίνετε.
- Μελής Τι πρέπει να κάμουμεν γιατρέ;
- Γιατρός Πρέπει να προλάβομε.
- Ελένη Να προλάβομεν, κύριε γιατρέ.
- Γιατρός (**Σιωπή**) Λοιπόν... θα χαρακτηρίζα τα συμπτώματα του Αντρίκου σαν υπερτροφία των γεννητικών οργάνων με μίαν παράλληλη μόνιμη στύση. Η μόνιμη στύση, ανάλογα με την εξέλιξη των συμπτωμάτων, μπορεί να είναι είτε περίπτωση πριαπισμού είτε περίπτωση σατυρίας. Και οι δύο παθήσεις

είναι πολύ ενοχλητικές διά τον πάσχοντα και πρέπει να αντιμετωπίζονται αμέσως.

Μελής Τζαι πώς αντιμετωπίζονται γιατρέ;

Γιατρός Φαρμακευτικά και χειρουργικά.

Ελένη Ό,τι χρειαστεί θα του το κάμουμεν, κύριε γιατρέ.

Γιατρός Επειδή, όπως είπα και πριν, η περίπτωση του παιδιού σας έχει μία μοναδικότητα, οφείλω να σας ενημερώσω ότι η απαιτούμενη θεραπεία συνεπάγεται και το ανάλογο κόστος.

Ελένη Θα θυσιάστούμε για το παιδί μας, κύριε γιατρέ.

Γιατρός Η φαρμακευτική αγωγή δεν πιστεύω να είναι υπερβολικά δαπανηρή. Η συγκεκριμένη εγχείρηση όμως είναι λεπτή και δύσκολη και... καταλαβαίνετε.

Μελής Πόσο δύσκολη γιατρέ μου;

Γιατρός Η αποκοπή τμήματος του πέους, με τόσα αιμοφόρα αγγεία, και η επανασυρραφή του, είναι πολύ εξειδικευμένη επέμβαση και.... καταλαβαίνετε.

Ελένη Πόσα περίπου θα στοιχίσει, κύριε γιατρέ;

Γιατρός Φυσικά δεν γνωρίζω και την οικονομική σας κατάσταση.

Μελής Μεροκαμαθικιάρηδες είμαστι γιατρέ μου.

Γιατρός Η επέμβαση, στην οποία πρέπει να υποβληθεί ο Αντρίκκος, δεν γίνεται δυστυχώς στα κρατικά νοσοκομεία. Μόνο ένας μικροχειρουργός, ο οποίος ιδιωτεύει, μπορεί να την κάνει.

Μελής Υπηρεσίες που προσφέρουν ιδιώτες, γίνεται να μεν τες προσφέρει το κράτος γιατρέ;

Γιατρός Δυστυχώς.

Ελένη Τζαι πόσα παίρνει τούτος ο γιατρός, κύριε γιατρέ;

Γιατρός Είναι ο μόνος που μπορεί να κάνει αυτήν την εγχείρηση και... καταλαβαίνετε.

Μελής Πόσα γιατρέ μου;

Γιατρός Θέλω να είμαι ειλικρινής μαζί σας. Αν δεν είναι κάποιος ευ-

κατάστατος, είναι δύσκολο να σηκώσει το οικονομικό βάρος μιας τέτοιας θεραπείας. Αυτό λοιπόν που εισηγούμαι είναι να προσπαθήσετε να εξασφαλίσετε την πληρωμή του ιδιώτη γιατρού από το Υπουργείο Υγείας.

Ελένη Γίνεται, κύριε γιατρέ;

Γιατρός Όταν δεν μπορεί να γίνει η θεραπεία σε κρατικό νοσοκομείο και παραπέμπεται ο ασθενής σε ιδιώτη, κάτι μπορεί να γίνει.

Μελής Πέτε μας τι χρειάζεται τζαι θα το κάμουμεν γιατρέ.

Γιατρός Φυσικά... οι διαδικασίες είναι πολλές και χρονοβόρες.

Μελής Τούτα φοοούμαι τα πολλά. Τρέμω τα γιατρέ μου.

Γιατρός Αν έχετε κάποιο μέσο να παρακάμψομε τη γραφειοκρατία...

Μελής Μέσον έχουν οι πλούσιοι τζαι οι ονομαστοί γιατρέ. Εμείς, φτωσιοί τζαι ανώνυμοι, πού νάβρουμεν το μέσον;

Γιατρός **(Σιωπή. Συνοφρυώνεται)** Κοιτάζτε... εδώ και καιρό βρίσκεται υπό μελέτη το Γενικό Σχέδιο Υγείας. Το Γενικό Σχέδιο Υγείας θα καλύπτει όλα τα ιατρικά έξοδα όλων των πολιτών της Δημοκρατίας, χωρίς διακρίσεις και χωρίς καθυστερήσεις.

Ελένη Αλήθεια, κύριε γιατρέ!

Γιατρός Εισηγούμαι λοιπόν να περιμένουμε για λίγο, με την ελπίδα να ολοκληρωθεί σύντομα το Γεσύ και να κατατεθεί στη Βουλή.

Μελής Να περιμένουμε γιατρέ.

Γιατρός Λοιπόν... σας χαιρετώ.

Ελένη Μα γίνεται να φύεις χωρίς να πκιείς έναν καφέν;

Γιατρός Ευχαριστώ... σαν να τον έχω πει.

Μελής Εεεε... συγνώμην... τι σας οφείλομεν γιατρέ;

Γιατρός Τίποτε... τίποτε... ευχαριστώ.

Ελένη Μα δεν γίνεται, κύριε γιατρέ.

- Γιατρός Κοιτάξτε... το Γενικό σχέδιο υγείας προνοεί μεταξύ άλλων και για οικογενειακό ιατρό. Θα ήμουν ευτυχής, αν θέλετε να με επιλέξετε σαν οικογενειακό σας ιατρό.
- Μελής Αλίμονο... οπωσδήποτε γιατρέ μου.
- Ελένη Πού νάβρουμεν καλλίτερον που λλόου σου!
- Γιατρός Ευχαριστώ πολύ. Νάστε καλά. Λοιπόν σας χαιρετώ και πάλι, κι ελπίζω να τα πούμε σύντομα.
- Ελένη Εεε συγνώμην, κύριε γιατρέ. Φαίνεται να μεν χορτάννει με το γάλα μου ο Αντρίκκος. Μπορούμε να του διούμεν τζαι ξένο.
- Γιατρός Βεβαίως, αλλά με μέτρον, διότι με το πρόβλημα του... μη ξεπεράσουμε το μέτρο.

ΣΚΗΝΗ

Βιολιτζήδες (**Τραγουδούν στον σκοπό "Τ' Άϊ Φιλίππου πέρασε τζι ο τζαιρός περνά"**)

Ένας χρόνος πέρασεν τζι ο τζαιρός περνά
Τζι ούλλοι εγιατρευτήκασιν τζι ο Αντρίκκος κόμα ννα

Η Θέκλα ντύνει το μωρό μέσα σε ένα κάρι κοτ.

Αννού (μπαίνοντας) Κάμνε γλήορα συμπεθερά τζι εν ούλλοι έξω στην αυλήν τζαι καρτερούν μας.

Θέκλα Προσπαθώ συμπεθερά... προσπαθώ.

Αννού Έσειε μισήν ώραν που μάσιεσαι να τον ιντύσεις.

Θέκλα Μάχομαι να του την καταντζιάσω.

Αννού Τράβα το βρατζίν ψηλά τζαι πκιάσ' την με το βρακοζώνιν.

Θέκλα Περιπαίζεις με συμπεθερά; Εγώ δυσκολεύκομαι να την κουμαντάρω τζι εν να του την κουμαντάρει το βρακοζώνιν; Θέλει караβόσιοινον να του την κρατήσει.

Αννού Να φέρω μιαν τουλουπίστρα να τον τουλουπίσουμε.
(**Ανοίγει ένα συρτάρι και πάνει μια λουρίδα πανί**)

Θέκλα Δκιάλεξε μιαν γερή να αντέχει. Όι να την κόψει μεσόστρατα, τζαι να γενούμε θέαμαν, ώσπου να τον πάρουμε στην εκκλησιάν. Μιαλυνίσκει με τες ώρες η ευλοημένη του. Σαν να της βάλλουν λίπασμα. Σαν να της βάλλουν ορμόνες.

Αννού Έλα συμπεθερά. Άφισ' με να του την κρατώ εγιώ τζαι πκιάσε εσού την τουλουπίστρα να τον τουλουπίσεις.

Θέκλα Ίνταν τούτη η παραξενιά συμπεθερά; Είτε εσού την κρατάς είτε εγιώ, δεν εν το ίδιον;

Αννού Είπα... μπορεί να ποστάθηκες, που παλιώννεις τόσην ώραν μιτά της, τζαι ζορίζεσαι να την κάμεις ζάφτιν.

Θέκλα Πόθθεν ευλογίαν του θεού επήρε δεν ημπορώ να καταλάβω.
(**Αρχίζουν να τον φασκιώνουν.**)

Αννού Ααχ τζι απόν ακούει του γονιού παρά γωνιάς τζοιμάται.

- Θέκλα Πκοιος ακούει τζαι θα ακούσουν τζι οι δικοί μας.
- Αννού Πόσες φορές να τους πω; Πόσες φορές να τους παραντζύλω; "Βαφτίστε το ρε ώσπου εν μιτσίν, τζι ο τζαιρός περνά χωρίς να το καταλάβεις. Όι, θα καρτερούμε να εφαρμοστεί το σκέδιον υγείας. Να τον εγχειρίσουμεν πρώτα τζι ύστερα να τον βαφτίσουμε." Τζαι δε πού εφτάσαμεν. Που μέραν της ημέρας, έκλεισε χρόνος τζι ακόμα σκεδιάζουν το σκέδιον υγείας. **(σηκώνει τα χέρια ψηλά)** Που να σκεδιάσουν οι σατανάες την κόλασην τους. Θώρε κατάσταση. Με ίντα μούτρα να τον πάρουμεν εις την εκκλησιά! Με ίντα μούτρα να τον τιτσιρώσουμεν! Με ίντα μούτρα να τον πκιάσει η νούνα τζαι να τον δώκει του παπά! Με ίντα μούτρα να τον σηκώσει ο παπάς για να τον κάτσει στην κολυμπήθραν!
- Θέκλα Ευτυχώς που μ' ακούσαν τζι εβάλαν τη Στραονεφέλη να το βαφτίσει. Αν εβάλλαν καμιάν αμπλεπούμενην, έθεν να της ιπέσει που τα σιέρκα, άμα τον εθώρεν άξιππα.
- Αννού Τζι εν κανεί πον να δούμεν τα μεγαλεία της εις στην εκκλησιά, θα τα θωρούμεν τζι έσσω ώσπου ζιούμεν.
- Θέκλα Δεν εκατάλαβα.
- Αννού Αγκαζιάρασιν φωτογράφων τζαι βίτεο.
- Θέκλα Ούλλα είχαμεν τα, ο φωτογράφος μας εμάρανεν.
- Αννού **(Μυρίζεται)** Ουφφφ ... Διά σου τζι εσέναν μια τσίκνα συμπεθερά;
- Θέκλα Διά μου καλό εν μου διά!
- Αννού Ακόμα χρονιός εν ένει τζαι τσικνώννει σαν το τραουλλούιν.
- Θέκλα Τσικνώννει σαν το τραουλλούι τζαι μοιάζει με το γαουρούι.
- Αννού Που τη μέσην τζαι πάνω άθρωπος τζαι που την μέσην τζαι κάτω γαούριν.
- Θέκλα Σαν τον κένταυρον.
- Αννού Γαουροκένταυρος.
- Θέκλα Την κατάρα μου νάχουν οι καρεκλοκένταυροι, που κάθονται

τζαι κοπροσυλιάζουν τζαι σκεδιάζουν.

Αννού Πε μου συμπεθερά, αν επρόσεξες, η κόρη σου αθθυμήκε να πκιάσει λάδι για την βάφτιση.

Θέκλα Έπκιασεν μιαν μπουκκαλλούα.

Αννού Έντα μπουκκαλούα;

Θέκλα Οντζιαρίσιμη.

Αννού Μια μπουκκαλλούα συμπεθερά, όσον τζι εν να κανήσει να λαδκιάσουμεν τον σιαραπιλλόκκον του, όι να τον λαδκιάσουμεν που τα νύσια ως την κουρίαν.

(Μπαίνει ο Μελής)

Μελής Κάμνετε γλήορα. Πόσην ώρα να σας καρτερούμε;

Θέκλα Αφού ξέρεις το πρόβλημα γαμπρέ. Έντα ρωτάς;

Μελής Δεν έσιει πρόβλημα. Εκανονίσαμεν τα.

Αννού Έντα λοής τα κανονίσετε;

Μελής Θα τον βαφτίσουμεν με το βρατζίν.

Θέκλα Μα γίνεται; Επιτρέπεται;

Μελής Εδώκαμεν κάτι έξτρα του παπά τζαι θα κάμει τα στραβά μμάδκια.

ΣΚΗΝΗ

Βιολιτζήδες Έξι χρόνια πέρασαν τζι ο τζαιρός περνά
Τζι ούλλοι εγιατρευτήκασιν τζι ο Αντρίκκος μόνα ννα

Ο Κωστής και ο Βασίλης κάθονται και κουτσοπίνουν.

Κωστής Δεν αντέχω. Λυπούμαι τον. Δεν ημπορώ να τον θωρώ νάρκεται κάθε μέρα που το σκολείον κατσουφκιασμένος.

Βασίλης Εγώ δεν τον λυπούμαι; Εγώ είμαι καμωμένος που πέτρα;

Κωστής Εσύ που ξέρεις καλλίτερα τον δάσκαλον, να πάεις να τον πκιάεις με τον τρόπον σου, πέρκι τον καταφέρεις. Αφού αντρέπεται το κοπελλού να μεινίσκει με το σάβρακον, για να κάμνει γυμναστική, να μεν κάμνει σιόρ. Γιατί να κάμνει; Ούτε αθλητήν θα τον κάμουμεν, ούτε γυμναστήν. Θα γενεί ό,τι θέλει ο ίδιος τζι ό,τι εν το θέλημαν του Θεού. Ανάλογα με την κλίσην του τζαι τα προσόντα του.

Βασίλης Το πρόγραμμαν του σχολείου, συμπέθερε, εν το ίδιον για ούλλους τους μαθητές τζι εν υπόχρεοι να το τηρούν πιστά.

Κωστής Κάθε κανόνας έσει την εξαίρεσην του. Αν ένας εν κουτσός, εν να τον βάλεις να βουρά; Αν εν παράφονος να τον κάμεις τραουδιστήν; Αν εν τυφλός, εν να τον κάμεις ζωγράφον;

Βασίλης Ο δικός μας όμως εν αρτιμελής.

Κωστής Αρτιμελής ίντα πα να πει;

Βασίλης Έσει τα ούλλα τα όργανα του.

Κωστής Ναι... μα ίντα λοής τα έσει!

Βασίλης Έξι χρόνια προσπαθούμεν να το κρατήσουμεν μυστικόν. Θέλεις τωρά να πάω να το αποκαλύψω;

Κωστής Μεν του το πεις ίσια. Πε του το πογουριστά.

Βασίλης Ίντα να του πω δηλαδή;

Κωστής Πε του ότι το μωρό χρειάζεται να κάμει μιαν επέμβαση που στοιχίζει, ότι οι γονιοί του εν φτωσιοί, ότι καρτερούμεν να ολοκληρωθεί το σκέδιον υγείας, για να τους καλύψει οικονομικά... θα σου παραντζύλω εγιώ να συντύσεις;

Βασίλης Τζι αν με ρωτήσει ίντα επέμβαση θα κάμει, ίντα να του πω;
 Κωστής Κάτι θα σκεφτείς. Θέλεις τα ούλλα κουτσια καθαρισμένα;
 Βασίλης Καλά... γιατί δεν πάεις να του τα πεις εσύ;
 Κωστής Εσύ... κοτζιάμου μουχτάρης... καρτεράς που λλόου μου να
 πάω να συντύχω του δασκάλου;

ΣΚΗΝΗ

Βιολιτζήδες Είκοσι χρόνια πέρασαν τζι ο τζαιρός περνά
 τζι ούλλοι εγιατρευτήκασιν τζι ο Αντρίκος
 κόμα ννά

**Η Ελένη λιβανίζει με ένα λιβανιστήρι. Μπαίνει ο Μελής.
 Έχουν κοντέψει τα πενήντα.**

Μελής Εμουσκομύρισες τη γειτονιάν. Ίντα μαειρεύκεις;
 Ελένη Το φαΐν που τ' αρέσκει. Έσειι δκυο μήνες να φάει έσσω του.
 Σίουρα εν νάρτει πεινασμένος. Τα φαγια μέσα στο στρατόν
 ξέρεις τα. Έκαμες τζι εσύ στρατιώτης.
 Μελής Έκαμες τζαι κανέναν γλυτζιστικόν;
 Ελένη Έκαμα πουρεκκούδκια.
 Μελής **(Μικρή παύση)** Που σήμερα τζαι να πάει θα τρώει κάθε
 μέρα έσσω του.
 Ελένη Ίντα λοής τα καταφέρετε;
 Μελής Επρόσλαβεν τον ο υπουργός.
 Ελένη Ο υπουργός άμυνας;
 Μελής Ο υπουργός υγείας.
 Ελένη Ο υπουργός υγείας ίντα σχέσην έσειι με τον στρατόν;
 Μελής Εσκέφτηκα πως ήταν ο μόνος που μπορούσεν να βοηθήσει.
 Που είσιεν υποχρέωση να βοηθήσει. Τζαι πήα τζαι ήβρα
 τον τζι εμίλησα του. Εξήγησα του το πρόβλημα του Αν-

τρίκου με το νι τζαι με το σίγμα. Τζαι είπα του, ότι εν το Υπουργείον του που φταίει για όσα ετράβησεν τζαι τραβά ο γιος μας.

Ελένη Τζι έδειξεν ενδιαφέρον;

Μελής Ναν καλά ο άνθρωπος, έδειξεν μεγάλον ενδιαφέρον. Θα τους τηλεφωνήσω, είπεν μου, να του δώκουν άδειαν τζαι φερ' τον δαμέ στο Υπουργείον.

Ελένη Τζι επήρες τον;

Μελής Επήρα τον. Επαράντζυλε μου καφέν τζι έβαλεν τον μέσα στο γραφείον του. Εμείναν μόνοι τους κανένα μισάωρο. Εξέτασεν τον φαίνεται, γιατί εν τζαι γιατρός ο υπουργός. Άμα βκήκαν έξω, ήταν ξητυρκασμένος.

Ελένη Ο Αντρίκκος;

Μελής Ο υπουργός, όι ο Αντρίκκος.

Ελένη Τζαι γιατί να ήταν ξητυρκασμένος ο υπουργός;

Μελής Εθύμωσε φαίνεται που το πρόβλημα του Αντρίκκου.

Ελένη Πέρκι τους βάλει σε τάξη. Τους άχρηστους.

Μελής Δεν θα το πιστέψεις. Ετηλεφώνησεν τζι εξήτησεν που τον Υπουργόν άμυνας τζι επαραχώρησεν του τον Αντρίκκον, για να τον κάμει οδηγόν του.

Ελένη Μα οι υπουργοί, απ' ό,τι ξέρω, εν αστυνομικούς που έχουν σιωφέρηρες, όϊ στρατιώτες.

Μελής Ρεε... άμα θέλει ο υπουργός βλαστούν τζαι του σπανού τα γένια.

Ελένη Μα ο Αντρίκκος δεν έσει κανονικήν άδειαν. Ακόμα οδηγά με μαθητικήν.

Μελής Είπαμεν του το τζαι τούτον.

Ελένη Τζι ίντα σας είπεν;

Μελής Αύριον τζιόλας θα του βκάλει άδειαν κανονικήν.

Ελένη Με το πρόβλημα της στολής εκάμετε τίποτε;

- Μελής Εκανονίστηκεν τζαι τούτον. Αφού η στολή του πεζικού δεν βολεύκει την εξάρτυσην του Αντρίκκου, που σήμερα τζαι να πάει θα φορεί στολήν του εύζωνα.
- Ελένη Ντα πού εβρέθησαν οι εύζωνοι στην Εθνική Φρουράν;
- Μελής Ο Αντρίκκος θαν ο πρώτος τζι ο τελευταίος. Αύριο θα κυκλοφορήσει διαταγή, υπογραμμένη που τον αρχηγόν.
- Ελένη Τζαι θα οδηγά το υπουργικό με τη φουστανέλλαν;
- Μελής Η διαταγή θα τα καλύπτει ούλλα.

ΣΚΗΝΗ

Βιολιτζήδες Τριάντα χρόνια πέρασαν τζι ο τζαιρός περνά τζι ούλλοι εγιατρευτήκασιν τζι ο Αντρίκκος κόμα ννα

Η Αννού, η Θέκλα και η Μαμού, γριές πια, πίνουν καφέ.

- Αννού Λαλείς να τσιαττίσουν τζυρά μαμού;
- Μαμού Για νά 'ρκομαι να κάμνω τουν το προξενιόν ξέρω ότι τσιαττίζουν. Εγώ εγέννησα τζαι τον Αντρίκκον τζαι την Καλλούν. Τζαι ξέρω τα προσόντα τζαι τα κουσούρκα τζαι του νου τζαι της άλλης.
- Θέκλα Ίντα κουσούρκα έσει η Καλλού;
- Μαμού Ταιρκάζουν με τα κουσούρκα του Αντρίκκου.
- Θέκλα Ερωτήσαν τζι είπες τους ότι ο Αντρίκκος έσει κουσούρκα;
- Μαμού Άμα ο άνθρωπος τριανταρίσει τζι εν ιβρίσκει γεναίκαν, γίνεται να μεν έσει κουσούρκα;
- Αννού Τζι είπες τα όπως ένει;
- Μαμού Έκοψα τζι έραψα, για νάρτει στο καράριν.
- Θέκλα Ήταν τζι η Καλλού ομπρός που τα εξιστορούσες;
- Μαμού Η Καλλού δεν ήταν παρούσα. Ούτε ξέρει για το προξενιόν.

- Αννού Μα καλά... γιατί δεν μας λαλείς τζι εμάς για τα κουσούρκα της Καλλούς;
- Μαμού Μα χρειάζεται να τα πω; Δεν τα θωρείτε;
- Θέκλα Εννοείς την περιφέρεια της;
- Μαμού Εε ναι... εν νάκκον παχουλλούα.
- Αννού Εεε όι τζαι νάκκον. Ο πισινός της εν σαν το σιερομύλιν τζαι το μπροστινόν της εν σαν το ψουμίν το εμπατόν.
- Μαμού Άμα ψηφιστεί το σκέδιον υγείας θα πάει στον οικογενειακό γιατρόν, να την πέψει σε διαιτολόγον, να της γάψει δίαιτα.
- Θέκλα Κάτσε γάρε ψόφα, ώσπου να βλαστήσει τσιαήρι.
- Μαμού Πέτε μου... Ο Αντρίκκος ήβρεν δουλειάν;
- Αννού Ήβρεν.
- Μαμού Ίντα δουλειάν;
- Θέκλα Λακκοτρύπης.
- Μαμού Εεε, εν καλά. Θα βκάλλει άνετα τη ζήσην του. Εεε... εβάλαν μου τζαι όρον για να δεχτούν να γενεί η συνάντηση.
- Αννού Ίντα όρον;
- Μαμού Υποψιάζονται ότι ο Αντρίκκος έσειε τσάκρισμαν που κάτω στα φτανά. Τζαι τες βράτζιες φορεί τες για να το κρύψει. Θέλουν να τες βκάλει τζαι να φορέσει παντελόνια.
- Θέκλα Ούτε να το σκέφονται. Ο Αντρίκκος φορεί βράκα, γιατί αρέσκει του. Γιατί φορούν τζι οι παππούες του. Τζαι που τη μερκάν του τζυρού του τζαι που τη μερκάν της μάνας του.

ΣΚΗΝΗ

Οι βιολιτζήδες παίζουν και τραγουδούν τη "βράκα". Ο Αντρίκος χορεύει. Μπαίνει η Ελένη.

Ελένη Για όνομαν του Θεού γιε μου. Όπου τζι αν είσαι έρχονται τα πλάσματα. Δεν εν σωστό νάρτουν να σ' έβρουν να χορεύεις.

Αντρίκος Γιατί ένεν σωστόν;

Ελένη Βαρ' τον νουν σου να δουλέψει. Σκέφτου λλίον πονηρά, ρε Αντρίκο. **(Μπαίνει ο Μελής)**

Μελής Ακόμα πασκίζετε να περιποιηθείτε;

Ελένη Ήρτα τζι ήβρα τον να χορεύει.

Μελής Δεν γίνεται νάρτει η Καλλού να σ' έβρει να χορεύεις.

Αντρίκος Γιατί δεν γίνεται;

Μελής Γιατί θα σκεφτεί πως είσαι πελλαμένος πάνω της.

Αντρίκος Αφού είμαι.

Ελένη Ναι, μα δεν εν ανάγκη να το δείχνεις. Γιατί, άμα καταλάβουν οι γεναιίτζες ότι σ' έχουν εις το σιέριν, χάννεις το παιχνίδι.

Αντρίκος Αααα...

Μελής Κράτα τον πούντον σου, κράτα το εγώ σου ρε Αντρίκο. Αν θέλεις να την καταφέρεις, κάμνε τζαι νάκκον τον ακατάδεχτον, ακόμα τζαι τον ψηλομούττην.

Ελένη Το ίδιον εν να σκεφτούσιν τζι οι γονιοί της γιε μου. Τούτον έχομεν τον εις το σιέριν θα σκεφτούν.

Αντρίκος Ας το σκεφτούν.

Μελής Όι. Ωσπου να τα τελειώσουμεν, δεν πρέπει ναν σίουροι.

Αντρίκος Καλάν τζείνη, μα οι γονιοι της γιατί;

Ελένη Για να τους παζαρέψουμεν πάνω στην προίκαν. Να μεν μας την δώκουν με τα ρούχα που φορεί.

Αντρίκος Εγιώ παίρνω την με τα ρούχα που φορεί.

Μελής Τζι ίντα λoής εν να ζείτε; Εμείς, εχτός που τούν την καμάραν, τίποτε άλλο δεν έχουμε. Η Καλλού έσιει τέσσερις αρφάες. Τζι η κάθε μια τραβά τα κάρβουνα ομπρός της.

Αντρίκος Τόσος κόσμος ζει, εμείς εν θα τα καταφέρουμε; Ας εν καλά τα σιέρκα μου τζαι το τρυπάνι μου. **(αρχίζει να χορεύει)**

Μελής Σταμάτα... τζι άκου ίντα σου λαλούμεν, ρε Αντρίκκο. **(Μπαίνει η Μαμού με την Καλλού, τον Τοφή και τη Μαρία)**

Μαμού Είσαστιν μέσα νοικοτζυροί;

Ελένη Κοπκιάστε... κοπκιάστε.

Μελής Καλώς ορίσετε... καλώς ορίσετε.

Τοφής Καλώς σας ήβραμεν τζι ώρες καλές.

Μαρία Μα πού εν οι παππούες τζι οι γιαγιάες;

Ελένη Είπαμεεε... καλλίττερα να τα πούμε μόνοι μας. Γιατί ξέρετε τους γέρους. Ώσπου να πει ο ένας το πειν του τζι ο άλλος το ξιν του, η ώρα περνά τζαι δουλειά δεν γίνεται.

Τοφής Να μεν τους κακοφανεί όμως.

Μελής Αν τους κακοφανεί, ας ιπέσουν χώρκα τους. **(Γελούν)**

Ελένη Κάτσετε. Πκιάστε τσαέρες κάτσετε. Ρε Αντρίκκο... ίντα στέκεις γιε μου τζαι θωρείς; Δώκε τσαέρες των πλασμάτων.

Μαρία Μεν το σκέφεσαι. Πκιάννουμεν μόνοι μας. Ούτε ξένοι είμαστιν, ούτε ήρταμεν παρά χωρκού.

Μελής Πώς παν οι δουλειές Τοφή; Βρίσκεις λυάρκα;

Τοφής Όπκοιος γυρίζει τους κάμπους τζαι τα όρη βρίσκει.

Μαρία Μεν του πιστεύεις. Όπου έσιει λυαρκάν ξέρει την τζαι πάει τζαι βρίσκει την.

Ελένη Έμεινεν τζαι μόνος του. Δεν έσιει κανέναν άλλον πκιον εις το χωρκόν να κάμνει καλάθκια τζαι κοφίνια.

Μελής Βρίσκεις πελάτες τζαι πουλείς τα Τοφή;

- Μαρία Δεν αφήννει παναϋριν αγύριστον.
- Τοφής Ρε γεναίκα... μα έχω τζι εγιώ γλώσσαν να συντύχω. **(γέλια)**
- Ελένη Ίντα κάμνεις κόρη Καλλού; Είσαι καλά χαρώ σε; Πάσιν μέρες να σε δω. **(Η Καλλού πάει να μιλήσει, αλλά την κόβει η Μαρία.)**
- Μαρία Δεν μας αφήννουν οι γέρημες οι δουλειές να ξεπορτίσουμεν.
- Ελένη Ααχ Μαρία μου τζι εγεννηθήκαμεν για να βασανιζούμαστιν.
- Μαρία Ίντα να κάμουμεν. Δόξα σοι ο Θεός. Υγείαν νάχουμεν.
- Ελένη Υγείαν μάνα μου. Τίποτε άλλον δεν θέλει το πλάσμαν.
- Τοφής Εμάθετε τα νέα χωρκανοί;
- Μελής Ίντα νέα;
- Τοφής Είπεν η τηλεόραση, ότι τουν την εβτομάδαν θα ψηφιστεί το σκέδιον υγείας.
- Ελένη Θέλει ας ιψηφιστεί θέλει ας μεν ιψηφιστεί. Να μαραζώσουν όσοι έχουν πρόβλημαν. Εμείς είμαστιν καλά. Δόξα σοι ο Θεός.
- Τοφής Νάχω την υγείαν μου εγιώ τζαι τα παιδικιά μου τζι ας μεν έχω που τον ήλιο μοίρα. Ας ιζιώ κάτω που τα άστρα.
- Μαρία Λαλούμεν το, ξέρουμεν το, μα ξιχάννουμεν το, άμα είμαστιν καλά.
- Ελένη Μπορείς να ζεις κάτω που τα άστρα τζαι νάσιεις την υγεία σου Ττοφή;
- Τοφής Οι πρωτινοί εξιούσαν.
- Ελένη Όσοι ήταν τυχεροί εξιούσαν. Πόσους έτρωεν το μαύρον χόμα, χωρίς να ξέρουν το γιατί!
- Τοφής Ρε καλλίττερα στο χόμα, παρά να αρωστήσεις τζαι να θέλεις γιατρούς τζαι νοσοκόμους.
- Μελής Άμα τους χρειαστείς ίντα να κάμεις;
- Τοφής Σφίξε την καρκιάν σου τζαι λάμνε μιαν ημέραν στο νοσοκομείον τζαι να δεις πως έχω δίκαιον.

- Μελής Τα πολλά λόγια εν φτώσια Τοφή. Έλα στο θέμαν το σοβαρόν.
- Μαμού Αφού δεν ημπορούν να της κτίσουν σπίτιν, ίντα να κάμουν τα πλάσματα; Να βγάλουν την ψυσιήν τους;
- Μελής Να της δώκουν το σπίτιν που μεινίσκουν.
- Μαμού Αν ιξεσπιτωθούν τούτοι θα ξεσπιτωθούν τζι οι κόρες τους. Εν πκιο δίκαιον να ξεσπιτωθείτε εσείς, που έναν τον έσιετε.
- Ελένη Το σπίτιν εν μέσα στες υποχρεώσεις της γεναίκας.
- Μαμού Τζι εν δίκαιον νάσιει ο γαμπρός τζαι να μεν διά τζαι να γυρεύκεις που τη νύφην πόν έσιει;
- Μελής Μα πού να μεινίσκουμεν εμείς;
- Αντρίκος Χτίζουμεν μιαν καμαρούαν πόξω στην αυλήν παπά.
- Ελένη Σιωπήν εσού ρε Αντρίκκο. Πρώτα πρώτα μετρά η τύχη σου.
- Μαμού Άτε να μεν συντύχω.
- Μελής Όϊ να συντύσιεις.
- Μαμού Ο Αντρίκκος υπολογίζει την τύχην του καλλίτερα που κάθε άλλον. Γιατί θωρεί την τζαι μετρά την κάθε μέρα. Τζαι ξέρει τα όρια της τζαι τες δυνατότητες της.
- Ελένη Εσύ κόρη ίντα λαλείς; Δέχεσαι να παντευτείς χωρίς σπίτι;
(Η Καλλού πάει να μιλήσει.)
- Μαρία **(Την διακόπτει.)** Με την Καλλούν έχομεν τα συμφωνημένα. Τζ ίντα θα πκιάσει τούτη τζι ίντα θα πκιάσουν οι άλλες.
- Ελένη Θ' αφήκεις το σπίτι να σου το πκιάσουν οι άλλες κόρη;
- Μαρία **(Διακόπτει συνεχώς την Καλλούν.)** Το σπίτιν θα το πκιάσει η μιτσόττερη, για να μπορούμε να μεινίσκουμεν εμείς ώσπου να τες παντρέψουμεν ούλλες.
- Ελένη Εσού ίνταν πον να πκιάσεις κόρη Καλλού;
- Μαρία Θα πκιάσει τη βραχτήν δίπλα στην εκκλησιάν.
- Ελένη Δέχεσαι να σε πολογιάσουν με μιαν σκάλα χωράφιν κόρη;
- Μαρία Ανάμιση σκάλα με αμπέλι.

- Ελένη Τζι ίντα εισόδημαν έσειει κόρη τ' αμπέλιν που θα σου δώκουν;
- Μαρία Εξαρτάται που την χρονιάν.
- Ελένη Μα καλάν... δεν έσειει στόμαν η ίδια να μιλήσει;
- Μαρία Μίλα κόρη Καλλού. Αντρέπεσαι να μιλήσεις; (**Η Καλλού πάει να μιλήσει. Την διακόπτει πάλι.**) Άμα εν καλο-χρονιά, μπορεί να γεμώσει έναν πιθάριν κουμανταριάν.
- Ελένη Λεφτά κόρη πόσα πκιάννεις;
- Μαμού (**Την διακόπτει**) Μα εν τούτα που πρέπει να ρωτήσεις κόρη Ελένη; Εν τούτα που μετρούν για λλόου σας;
- Ελένη Πκοια μετρούν καλό;
- Μαμού Πρώτα πρώτα αν θέλει ο ένας τον άλλον; Πε μας κόρη Καλλού... αρέσκει σου ο Αντρίκκος;
- Τοφής (**Διακόπτει κι αυτός την Καλλούν**) Το σωστόν ένι να ακούσουμεν πρώτα την άποψην του Αντρίκκου.
- Μαμού Πε μας ρε Αντρίκκο. Θέλεις την;
- Ελένη (**Τον διακόπτει**) Πκοιος παίρνει σήμερα γεναίκαν με τα ρούχα που φορεί;
- Μαμού Εεε... έσειεις δίκαιον, γιατί οι περίτου σήμερα παίρνουν τεσ τισίρες. Ενώ ο Αντρίκκος θα πάρει γεναίκαν σπιθκιάσιμην.
- Μελής Σπιθκιάσιμη-ξεσπιτωμένην.
- Μαμού Θέλεις την ρε;
- Αντρίκος (**Κουνά το κεφάλι καταφατικά**)
- Μαμού Εσύ κόρη θέλεις τον; (**Η Μαρία πάει να μιλήσει**) Σιωπή. Δεν εν εσέναν που ρωτώ. Εν την Καλλούν. Θέλεις τον κόρη;
- Καλλού (**Κουνά το κεφάλι καταφατικά**)
- Μαρία Τζαι θα τον πάρεις με τη βράκαν κόρη;
- Καλλού (**Κουνά και πάλι το κεφάλι καταφατικά**)
- Μαρία Τζι εν ρωτάς γιατί να τη φορεί;
- Καλλού (**Κουνά το κεφάλι αρνητικά**)

ΣΚΗΝΗ

Οι βιολιτζήδες παίζουν ένα ζειμπέκικο και ο Αντρίκος χορεύει. Μπαίνουν ο Κωστής και ο Βασίλης. Είναι πια σε βαθιά γεράματα.

Βασίλης Ρε Αντρίκκο... ρε Αντρίκκο... Κανεί γιε μου... κανεί. Χόρεψε χόρεψε... εν να μεν σου μείνει κκέφι για τον γάμον.

Αντρίκος Το κκέφι μου για το χορόν δεν το χάννω ποττέ μου.

Κωστής Ναι, μα δεν εν μόνον ο χορός. Έσεις τζαι υποχρεώσεις.

Αντρίκος Ίντα υποχρεώσεις;

Βασίλης Κάμνεις πως εν καταλαβαίνεις;

Αντρίκος Ίντα να καταλάβω;

Κωστής Κάτσε γιε μου να κουβενκιάσουμε.

Αντρίκος Έχομε δκυο μήνες ως τον γάμον.

Βασίλης Εύκολα περνά ο τζαιρός. Δε... πότε εχαρτώθηκες τζι επεράσαν δέκα μήνες τζιόλας!

Αντρίκος Ούτε που το κατάλαβα.

Κωστής Άμα περνάς καλά, ο τζαιρός περνά χωρίς να το καταλάβεις. Τζι οι πρώτοι που το ξέρουν εν οι χαρτωμένοι.

Βασίλης Περνάς καλά με την Καλλούν ρε Αντρίκκο;

Αντρίκος Περνώ παππού.

Κωστής Ωσπου έφτασες;

Αντρίκος Πού να φτάσω;

Βασίλης Τζει που θέλουν να φτάσουν ούλλοι οι χαρτωμένοι.

Αντρίκος Πού θέλουν να φτάσουν;

Κωστής Απ' ότι υποψιάζομαι, ούτε εισιτήριο δεν έκοψεν ακόμα.

Αντρίκος Ίντα εισιτήριο να κόψω;

Βασίλης Να πας εις την Ακρόπολην, να δεις τον Παρθενώνα.

- Αντρίκος Έταξα της το. Μετά τον γάμον θα την πάρω ταξίδι.
Κωστής Άλλα του λαλούμεν τζι άλλα καταλαβαίνει.
Βασίλης Ας όψεται το σχέδιον υγείας. Εγίνηκεν αιτία να απομονωθεί που τον κόσμον τζαι να ζει στον κόσμον του.
Κωστής Είσαι τριάντα χρονών ρε. Δεν γίνεται να μεν έσεις ιδέαν.
Αντρίκος Ίντα ιδέαν νάχω;
Βασίλης Δεν σας εκάμαν σεξουαλικήν αγωγήν εις το σκολείον;
Κωστής Οι παππούες μας, που είχαν που δέκα κοπελλούδκια ο καθένας, εκάμαν σεξουαλικήν αγωγήν, ρε συμπέθερε;
Βασίλης Με τους φίλους σου ίντα κουβενκιάζετε;
Αντρίκος Πολλά τζαι διάφορα.
Κωστής Να συναναστρέφesai με κοπέλια που ξέρουν περίτου που λλοου σου, ρε Αντρίκκο. Με κοπέλια του κόσμου. Όϊ πκιο στραβά που λλόου σου.
Βασίλης Τζαι μέσα μέσα να ανοίεις τζαι κανένα βιβλίον.
Αντρίκος Εμορφώθηκες εσού τζαι θωρούμεν το χαήρι σου, ρε παππού.
Κωστής Σσσ αντροπή. Καλά σου λαλεί ο παπούς σου. Να δκιαβάζεις.
Αντρίκος Ίντα να δκιαβάζω;
Κωστής Να δκιαβάζεις... πρώτα πρώτα τους... τους... ποιητές μας.
Αντρίκος Πκοιους ποιητές μας;
Βασίλης Δεν γνωρίζεις τους σοφούς τους ποιητές μας; Δεν γνωρίζεις τον Κούβαρον, τον Ττάκκαν!
Κωστής Τον Κατσιαντώνην, τον Μαππούραν!
Βασίλης Απάγγειλε του ένα, ρε συμπέθερε.
Κωστής Άκου τζαι βελόνιαζε.
Ανάθεμαν τον που λαλεί πως εν γλυτζύν το μέλιν γλυκότερον εν το λιλλίν η κορασιά άμα θέλει.
Αντρίκος Το λιλλίν εν παιχνίδιν;

- Βασίλης Το καλλίτερον παιχνίδιν.
Αντρίκος Εν ομαδικόν, όξα ατομικόν;
Κωστής Εν τέλεια στραός, ρε συμπέθερε.
Βασίλης Ούτε είδεν ούτε άκουσεν. Εν κατίν καμμούμενον.
Κωστής Εστράωσεν τον η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση.
Βασίλης Απάγγειλε του αλλόναν πέρκι αμπλέψει.
Κωστής Ποούλλα πόσειι πάνω της δκυο πράματα μ' αρέσαν
Το κότζιηνον βρακούιν της τζαι τζείνον πόσειι μέσα
Βασίλης Εκατάλαβες;
Αντρίκος Εκατάλαβα.
Κωστής Ίντα κατάλαβες;
Αντρίκος Έσειι πιπίλλαν.
Βασίλης Έσειι πιπίλλαν!
Αντρίκος Ναι... δαντέλλαν.
Κωστής Με πισοκέντιν όξα με πισογάζιν;
Αντρίκος Δεν το είδα για να ξέρω.
Βασίλης Δεν το είδες ούτε στον ήλιον απλωμένο να στεγνώννει;
(**Σιωπή. Συνοφρυώννεται.**) Θα σε ρωτήσω κάτι, ρε Αν-
τρίκκο, τζαι θέλω να μου πείς ούλλην την αλήθκειαν. Πόσον
επροχωρήσαν οι σχέσεις σας με την Καλλούν;
Αντρίκος Περνούμεν καλά.
Βασίλης Αγαπάς την;
Αντρίκος Αγαπώ την.
Κωστής Αγαπά σε;
Αντρίκος Αγαπά με.
Βασίλης Πεθυμάς την;
Αντρίκος Πεθυμώ την.
Κωστής Πεθυμά σε;

Αντρίκος Πεθυμά με.

Βασίλης Εεε;

Αντρίκος Ίντα εεε;

Κωστής Δεν έτυχεν να την πκιάεις πασ' τα... πάσ' τα... πάσ' τα

Αντρίκος Πάστα φλόρα;

Βασίλης Πάσ' τα γόνατα σου.

Αντρίκος Γιατί να την πκιάω πασ' τα γόνατα μου;

Κωστής Για να την κάμεις κούνια-μπέλλα.

Αντρίκος Δεν έτυχεν.

Βασίλης (σιωπή) Είμαστιν παππούες τζι ανησυχούμεν για το πρόβλημα σου, ρε Αντρίκκο.

Αντρίκος Το πρόβλημα μου εσυνήθισα το.

Κωστής Η Καλλού εσυνήθισεν το;

Αντρίκος Το πρόβλημα εν δικόν μου, δεν εν της Καλλούς.

Βασίλης Το πρόβλημα εν της Καλλούς κυρίως.

Αντρίκος Μα γιατί ναν της Καλλούς;

Κωστής Γιατί άμα παντρευτείς, ό,τι έσεις ανήκει τζαι στην γεναίκα.
Εν ούλλα εξημισίας.

Βασίλης Φίφτι-φίφτι.

Αντρίκος Εγώ έτσι υπολογισμούς δεν τους κάμνω. Ό,τι έχω τζαι δεν εν έχω εν ούλλα δικά της. Ούλλα χαλάλιν της.

(Τραγουδά “Ούλλα χαλάλιν της”)

Κωστής Πε μου γιε μου... εξηβρακώθηκες καμιά φοράν ομπρός της;

Αντρίκος Γιατί να ξηβρακωθώ;

Βασίλης Έστω τζαι για ν' αλλάξεις σώβρακον.

Αντρίκος Δεν έτυχεν.

Κωστής Ως τωρά δηλαδή δεν έκαμες την αποκάλυψη.

Αντρίκος Πκοιαν αποκάλυψη;

- Βασίλης Την αποκάλυψη του Ιωάννη.
Αντρικος Πκοιου Ιωάννη;
Κωστής Του Ιωάννη Κασουλίδη.
Βασίλης (σιωπή) Άκου γιε μου. Η γεναίκα εν λεπτόν, εν τρυφερόν, εν ευαίσθητον πλάσμα. Άμα δει κάτι άξιππα συντρομάσσεται.
Κωστής Για τούτον πρέπει να την προετοιμάσεις, διότι μπορεί να μεν ιξέρει, μπορεί να μεν είδεν, μπορεί να μεν άκουσεν.
Βασίλης Μπορεί άλλο να είδεν τζι άλλη γνώμη να σχημάτισεν. Άλλο να της είπαν τζι άλλο να κατάλαβεν.
Κωστής Για τούτον πρέπει να την κατατοπίσεις, να την ενημερώσεις.
Βασίλης Λάου λάου όμως, με το μαλακόν.
Κωστής Προτού καρτζιλατιστούν εξήγα της μερικά πράματα.
Βασίλης Μίλα της αλληγορικά, ώσπου να σχηματίσει την εικόνα.
Κωστής Πε της πρώτα για τα μισίδκια του.
Κωστής Ύστερα πε της για τες συνήθειες του.
Βασίλης Για τες προτιμήσεις του...
Κωστής Ύστερα πε της για τη δουλειάν του τζαι μάλιστα πε της ότι δουλεύκει νυχτέριν. Εσύ ξέρεις το λόγον... η νύχτα σσιεπάζει πολλά πράματα.
Βασίλης Τζι αν σε ρωτήσκει ίντα δουλειάν κάμνει, μεν της πεις νυχτοφύλακας. Εν ευκαιρία να της εξηγήσεις. Τζι άμα καταλάβεις ότι μπαίννει στο νόημα προχώρα το.
Αντρίκος Ίντα λοής να το προχωρήσω;
Κωστής Δείξε της τα σινακλίκκια του.
Βασίλης Πόμακρα όμως, ώσπου να ξηφοηθεί.
Κωστής Άμα ξηφοηθεί δεν έσειε πρόβλημα. Τζαι θερκόν να κουλλουρκαστεί στα πόδκια της, δεν το χαπαρίζει.
Βασίλης Εκατάλαβες γιε μου;
Αντρίκος Όι...

Κωστής Ἀς ὄψεται το σκέδιον υγείας.

ΣΚΗΝΗ

Οι βιολιτζήδες

Ἀν ὀρμηγέψαν τον βρακάν ἴντα'πρεπε να κάμει
έθελεν τζαι παραντζιελιάν σίουρα το φουστάνι

Ἡ Καλλού κάθεται και κεντά. Μπαίνουν η Θέκλα και η Ἀννού.

Θέκλα Καλημέρα κόρη Καλλού.

Καλλού Καλημέρα γιαγιά.

Ἀννού Ἴντα κάμνεις κόρη;

Καλλού Καλά γιαγιά.

Θέκλα Πού εν τα πεθθερικά σου;

Καλλού Ἐκατεβήκαν εις την πόλιν.

Ἀννού Ἐπήαν να ψουμνίσουν;

Καλλού Εν μου είπαν.

Θέκλα Ἐπήεν τζι ο Ἀντρίκκος μιτά τους;

Καλλού Ναι.

Ἀννού Ἐε... σίουρα θα πήαν να ψουμνίσουν. Για ἴντα λόγο να πήαν;
Δόξα σοι ο Θεός ἀπό υγείαν εν ούλλοι μια χαρά. Προ πάντων
ο Ἀντρίκκος. Να δώκει ππουνιάν του τοίχου θα τον ρίψει.

Θέκλα Μόνον να τον ρίψει! Ἄμα λάχει τρυπά τον τζαι ρέσσει που
την ἄλλην.

Καλλού Να σας κάμω καφέν;

Θέκλα Ἴηκιαμεν καφέν.

Ἀννού Ευκαιρία που είσαι μόνη σου να πούμεν καμιάν κουβένταν
κόρη Καλλού.

Θέκλα Ἐτοιμαστήκετε για τον γάμον κόρη;

- Καλλού Ετοιμαζούμαστιν.
- Αννού Κουβενκιάζετε τα με τον Αντρίκκο;
- Καλλού Κουβενκιάζουμεν τα.
- Θέκλα Τζι ίντα λαλείτε;
- Καλλού Ό,τι με ρωτήσκει ο Αντρίκκος απαντώ του.
- Αννού Τζι ίντα σε ρωτά ο Αντρίκκος;
- Καλλού Για τους κουμπάρους μας, για τες κουμέρες μας, για τους βκιολάρηες μας, για τους καλεσμένους μας...
- Θέκλα Μόνον για τούτα;
- Καλλού Για το νυφικόν μου, για τα γαμπρικά του, για τα φαγιά μας, για τα ποτά μας...
- Αννού Ο γάμος κόρη μου δεν εν μόνον φαγιά τζαι ποτά τζαι χορός τζαι γλέντι. Τ' άλλα, που πρέπει, εκουβενκιάσετε τα;
- Καλλού Πκοια άλλα;
- Θέκλα Ο γάμος κόρη μου ενώννει δκυο ανθρώπους για πάντα. Φέρνει τους μαζύ. "Και έσονται οι δύο εις σάρκα μίαν." Ξέρεις ίντα σημαίνει τούτον;
- Καλλού **(Κουνά το κεφάλι αρνητικά.)**
- Αννού Αντί να τους μορφώσουν, στραώννουν τους.
- Θέκλα Ο προορισμός του ανθρώπου, είτε άντρας είτε γυναίκα, ένας ένει. Να φέρει παιδικιά στον κόσμον. Να δώκει συνέχεια στη ζωή. Όπως εδώκαν οι γονιοί μας, που μας εκάμαν εμάς. Τζαι τζείνους οι παππούες μας. Τζαι τους παππούες μας οι πρόπαπποι μας. Με στερήσεις, με λύπες, με βάσανα, με θυσιές. Μα έτσι εν η ζωή. Η ζωή αν μεν θυσιαστεί, δεν ιζαναγεννιέται. Έτσι τα ήβραμεν, έτσι τα συνεχίζουμεν. Τ' άλλα ούλλα εν λεπτομέρειες.
- Αννού Καταλαβαίνεις κόρη ίντα σου λαλούμεν;
- Καλλού **(Κουνά το κεφάλι αρνητικά.)**
- Θέκλα Ας όψεται η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση.

- Αννού (παύση) Να κάμεις υπομονήν να αντέξεις κόρη Καλλού. Κάθε αρκή εν δυσκολία. Εν γομάριν που το σηκώσαμεν ούλλες τζι αντέξαμεν. Όπως αντέξαμεν εμείς, θα αντέξεις τζι εσού! Η μοίρα της γεναίκας τούτη ένει. Να αντέχει.
- Θέκλα Ο Αντρίκκος εν καλός, καλοσυνάτος. Τζαι ίλαρος. Ίλαρος σαν τ' αρνίν. Περίτου που τ' αρνίν. Τζαι το κυριότερον αγαπά σε, λατρεύκει σε, πίννει νερό στ' όνομα σου.
- Αννού Ξέρεις πόσες τον εξητήσαν πριν που λλόου σου τζι αρνήθηκεν ακόμα τζαι να τες συναντήσει;
- Θέκλα Τα προξένια επηαίνναν τζι έρκουνταν. Εκάμασι μονοπάτιν οι προξενήτρες πήαινε-έλα έσσω μας.
- Αννού Πού να ξέραμεν πως εν εσέναν που είσιεν εις την σκέψην του τζαι την καρκιάν του! Τόση ήταν η αγάπη του για σένα, που δεν είσιεν το κουράγιον να την μολοήσει. Ποττέ του δεν μας είπεν λέξη για τον καμόν που είσιεν.
- Θέκλα Τζι αφού σου έσειι τόσην αδυναμίαν, να του έσειεις εμπιστοσύνην. Ό,τι τζαι ν' ακούσεις, ό,τι τζαι να δεις, ό,τι τζαι να πκιάεις να μεν φοηθείς.
- Αννού Θα σε προσέξει, θα σε φυλάξει, θα σε προστατέψει. Όσπου να συνηθίσεις. Όσπου να πάρεις τον αέραν του.
- Θέκλα Καταλάβεις κόρη ίντα σου λαλούμεν;
- Καλλού **(Κουνά το κεφάλι αρνητικά.)**
- Αννού Άκου κόρη. Θα σου πω κάτι πραχτικόν, που θαρκούμαι ότι θα βοηθήσει. Άμα παντρευτείς, κάθε νύχτα πον να ππέφτεις με τον άντρα σου, καλού κακού να σβήννεις τη λάμπαν.
- Καλλού Τζι αν μεν δέχεται ο άντρας μου;
- Θέκλα Θα δέχεται.
- Καλλού Τζι αν μεν δέχεται;
- Αννού Νάβρεις τον τρόπον να τον καταφέρεις να δεχτεί.
- Καλλού Τζι αν μεν τα καταφέρω;
- Θέκλα Να πάς να τραβάς τον διακόπτην της ηλεκτρικής.

- Καλλού Τζι αν μεν μ' αφήννει;
- Αννού Αν μεν σ' αφήννει, τότε... τότε... δεν έσειι άλλην λύση. Να καμμάς τα μμάδκια σου.
- Καλλού Να καμμώ τα μμάδκια μου!
- Θέκλα Ναι, να καμμάς τα μμάδκια σου.
- Καλλού Τζι αν με ρωτήσει γιατί καμμώ τα μάδκια μου, ίντα να πω;
- Αννού Να του πεις ότι αντρέπεσαι.
- Καλλού Που ίντα πράμα να ντραπώ;
- Θέκλα Τζείνος εν να καταλάβει.
- Καλλού Τζαι να μεν τ' ανοίω καθόλου;
- Αννού Να τα ανοίξεις, άμα ακούσεις ότι εψηφίστηκεν το σκέδιον υγείας.

ΣΚΗΝΗ

Οι βιολιτζήδες παίζουν και τραγουδούν και ο Βασίλης ξυρίζει τον γαμπρό. Στη σκηνή είναι οι συγγενείς του Αντρίκου, η μαμού και ο γιατρός, γερασμένος πα.

- Βιολάρης Παρπέρη το ξιουράφι σου καλά να τ' ακονίσεις
για να ξιουρίσεις τον γαμπρό να μεν τον τυρανίσεις.
- Λαουτάρης Βάρτε του τζαι ροδόσταμα βάρτε του τζαι λεβάντα
για να μυρίζει ο κόρφος του τζαι ν' ανασταίνει πάντα.
- Βιολάρης Φωνάξετε τη μάναν του νάρτει να τον ιζώσει
τζαι να του δώκει την ευτζήν τζαι να τον παραδώσει.
(Ακούεται καμπάνα.)
- Μαμού Άτε τελειώνετε, κάμνετε γλήγορα τζι αρκήσαμεν... τζι η νύφη
εν να πάει πριν τον γαμπρό στην εκκλησιάν.
- Ελένη Ετελειώσαμεν τζυρά μαμού... δόξα σοι ο Θεός.
- Μαμού Άτε ξεκινάτε. Εμπάτε ομπρός, ρε βκιολάρηδες. Άτε κύριε

γιατρέ, ξεκίνα τζι εσού. **(Οι βιολιτζήδες παίζουν τη μουσική που συνοδεύει τα αντρόγυνα στο δρόμο και βγαίνουν πρώτοι. Ο Μελής πάνει το χέρι του γαμπρού και βγαίνουν μαζί με την Ελένη. Ακολουθούν όλοι οι άλλοι.)**

ΣΚΗΝΗ

Οι βιολιτζήδες κάθονται στη θέση τους και παίζουν και τραγουδούν.

Ετσάκκισα το δόντι μου πα σε χλωρόν αθάσι
τ' αντρόϋνον π' αρμάσαμεν να ζήσει να γεράσει.

Να πογυρίσω το θρουμπί να βκάλω τες μητέρες
να ζήσ' η νύφη τζι ο γαμπρός κουμπάροι τζαι κουμέρες.

Ο Κωστής, ο Βασίλης και ο Γιατρός περπατάνε στο προσκήνιο.

Γιατρός Εμένα να μου επιτρέψετε να αναχωρήσω σιγά σιγά.

Κωστής Μα δεν γίνεται να φύεις γιατρέ μου, χωρίς να κάτσεις στο τραπέζιν του γάμου.

Γιατρός Σας ευχαριστώ πολύ. Θα ήθελα να μείνω, μα δεν αντέχω πια τα ξενύχτια και τα γλέντια.

Βασίλης Ούλλοι εγεράσαμεν γιατρέ μου.

Γιατρός Ναι μα εσείς δεν θα ταξιδέψετε. Εγώ έχω να οδηγήσω για να κατεβώ στην πόλη.

Κωστής Να κάτσεις να φάμεν, να πκιούμεν, να διασκεδάσουμεν, τζαι κάπκοιος θα βρεθεί να πάει μαζί σου γιατρέ μου.

Γιατρός Δεν θέλω να σας βάζω σε φασαρίες.

Βασίλης Χαρά στες φασαρίες.

Κωστής Αποκλείεται να σε αφήσουμεν να φύεις . Πόψε θα τζοιμηθείς στο χωρκόν μας.

Γιατρός Μην επιμένετε... σας παρακαλώ.

Βασίλης Συγνώμη γιατρέ. **(Τον φέρνει μπροστά στο προσκή-**

VIΟ.) Πρέπει να μείνεις γιατρέ. Εν ανάγκη να μείνεις.

Γιατρός Γιατί είναι ανάγκη;

Κωστής Κοίτα να δεις... υποψιαζούμαστιν ότι τα κοπέλια μας εν πρωτόπειρα τζαι ξέρεις εσύ... με το πρόβλημα του γαμπρού εν δύσκολο να υπολογίσουμεν τι θα βγάλει η νύχτα. Μπορεί να μεν ιχρειαστεί. Αν ιχρειαστεί όμως, πκοιος θα βοηθήσει;

Γιατρός Μα ούτε ιατρικά εργαλεία έχω, ούτε φάρμακα.

Βασίλης Έστω τζαι πρώτες βοήθειες να τους παράσχεις κάτι ένει.

Κωστής Θα είμαστι δίπλα σου. Ανάλογα με την κατάσταση θα βοηθήσουμεν. Εσύ κάτι ξέρεις περίτου που λλόου μας.

Γιατρός Θα μείνω, αλλά θα κρατήσετε την υποσχέσή σας.

Βασίλης Πκοιαν υπόσχεση γιατρέ;

Γιατρός Να με προτείνετε για οικογενειακό σας ιατρό, όταν θα ψηφιστεί το σχέδιον υγείας.

Κωστής Νάσαι σίουρος γιατρέ. Χρόνια μόνο να μας χαρίζει ο Θεός.

ΣΚΗΝΗ

Βράδυ.

Βιολιτζήδες Έκαταφέραν τον γιατρόν να μείνει να τανύσει τζαι αν προκύψει πρόβλημα να κάτσει να το λύσει.

Βγαίνουν από μέσα ο Βασίλης, ο Γιατρός και ο Κωστής, που κρατά ένα κυνηγετικό όπλο.

Γιατρός Συγνώμη, αλλά το όπλο τι το θέλομε;

Βασίλης Για το έθιμο γιατρέ.

Γιατρός Ποιο έθιμο;

Κωστής Υπάρχει έθιμο να τραβούμεν μιαν τουφετσιάν εις τον αέραν την ώραν ακριβώς που πέφτει το κάστρον.

Γιατρός Ποιον κάστρο;

- Βασίλης Το κάστρον της νύφης γιατρέ. Πόθθεν σε φέραν;
- Γιατρός Μάλιστα... καταλαβαίνω. Και τι συμβολίζει αυτό το έθιμο;
- Κωστής Έτσι τα ήβραμεν έτσι τα συνεχίζουμεν. Εμείς θα τα αλλάξουμεν; Ας τα αλλάξουν άλλοι.
- Βασίλης Άτε... έλα γιάλι άλι να βκούμεν τη σκάλαν.
- Γιατρός Πού να πάμε;
- Κωστής Σύμφωνα με το έθιμον πρέπει να βκούμεν πάσ' το δώμα.
- Γιατρός Γιατί να ανεβούμε στο δώμα;
- Βασίλης Αν μείνουμεν κάτω στην αυλή, μπορεί να μεν ακουστεί η τουφετσιά σε ούλλον το χωρκόν.
- Γιατρός Κι αν δεν ακουστεί;
- Κωστής Μπορεί να υποψιαστεί κανένας ότι ο γαμπρός δεν τα κατάφερε.
- Γιατρός Μάλιστα... καταλαβαίνω.
- Βασίλης Άτε γιατρέ, να μεν καθυστερούμεν, τζι όπου νάσαι, εν ώρα που πέφτει το αντρόυνον.
- Κωστής Έλα... δωσ' μου το σιέρι σου γιατρέ.
- Βασίλης Να πάω να σου φέρω κανένα σακκούι γιατρέ να φορήσεις;
- Γιατρός Γιατί να φορέσω σακάκι;
- Κωστής Νυχτώννει τζαι κρυαδίζει. Τζαι δεν ιξέρουμεν πόσο θα κρατήσει το κάστρο.
- Βασίλης Αν η πτώση του τραβήσει ως το πρωίν, θα ξεπαγιάσεις.
- Γιατρός Θα μείνουμε όλο το βράδυ στο μπαλκόνι;
- Κωστής Τέλος πάντων, ξεκίνα να βκούμεν τζι αν κρυώσεις μπαίννεις μέσα εσύ.
- Βασίλης Άλλωστε δεν είσαι εσύ, εν εμείς που θάχουμεν την ένοιαν.
- Κωστής Εσέναν εν άλλη η δουλειά σου.
- Βασίλης Έλα γιατρέ μου... έλα...

(Ανεβαίνουν και κάθονται στο μπαλκόνι.)

ΣΚΗΝΗ

Βιολιτζήδες Ἦρτεν η ώρα η καλή τζαι η ευλοημένη
οι δκυο τους να παννίσουσιν την τάβλαν τη στρωμένη

Ο Αντρίκος και η Καλού μόνοι, με τα γαμπρικά και νυφικά τους.

Καλλού Παναγία μου Αντρίκκο μου, είμαι πολλά ποσταμένη.

Αντρίκος Ἐσειε που το πρῶιν που είμαστε στο πόδιν Καλλού μου.

Καλλού Δεν με σώννουν τα πόδκια μου που την κούραση.

Αντρίκος Εχτός που την κούραση εν τζαι η ένοια πέρτικα μου.

Καλλού Ἴντα ένοια Αντρίκκο μου;

Αντρίκος Μέμπα τζι αφήκαμεν κάπκοιους που τους ξένους μας παραπονημένους.

Καλλού Εκάμαμεν ό,τι επαίρναν που το σιέρι μας. Εν τζαι μπορείς να ικανοποιήσεις ούλλον τον κόσμον.

Αντρίκος Δόξα σοι ο Θεός ετελειώσαμεν. Τωρά που μείναμε μόνοι μας θα ξεκουραστούμεν. Η νύχτα ούλλη εν δική μας.

Καλλού Θαρκούμαι ότι αν τζοιμηθώ τωρά, θα ξυπνήσω την άλλην Κυριακήν.

Αντρίκος Μα θα το κάμει η καρκιά σου να τζοιμηθείς τζαι να με αφή-
κεις όξυπνον;

Καλλού Εσύ δεν νυστάζεις Αντρίκκο μου;

Αντρίκος Ὅι Καλλού μου.

Καλλού Μα εν δυνατόν;

Αντρίκος Εμέναν τωρά, να μου ράψεις τα μάδκια μου δεν κλείουν.

Καλλού Μα γιατί;

Αντρίκος Που είσαι δίπλα μου τζι είμαστι μόνοι μας πέρτικα μου.

Καλλού Τζι άλλες φορές είμαστι μόνοι μας.

Αντρίκος Πόψε δεν εν το ίδιον Καλλού μου.

Καλλού Ίντα διαφέρει πόψε;

Αντρίκος Πόψε δικαιούμαστε.

Καλλού Ίντα δικαιούμαστε;

Αντρίκος Να πέσουμεν μαζίν, ο ένας στ' αγκάλια του άλλου.

Καλλού Μα φοούμαι Αντρίκκο μου.

Αντρίκος Ίντα φοάσαι Καλλού μου;

Καλλού Μέμπα τζαι παρασυρτούμεν τζαι αμαρτήσουμεν.

Αντρίκος Γιατί να αμαρτήσουμεν Καλλού μου;

Καλλού Λαλούν πως εν αμαρτία.

Αντρίκος Όι... τωρά που είμαστιν αντρόϋνον δεν εν αμαρτία.

Καλλού Μα πκοιος το λαλεί; Άκουσες το που κανέναν παπά;

Αντρίκος Άκουσα τον παππού μου τον Κωστήν να το λαλεί του παππού μου του Βασίλη.

Καλλού Τζι ίντα λαλεί ο παππούς σου ο Κωστής;

Αντρίκος Άμα πέφτεις με τη γεναίκα σου, λαλεί, εν ψυσικόν που κάμνεις.

Καλλού Ψυσικό!

Αντρίκος Ναι, καλοσύνη δηλαδή, όι αμαρτία.

Καλλού Ααα (**Παύση**) Μα φαίνεσαι μου πολλά ξηπυρκασμένος Αντρίκκο μου. Τζαι τρέμεις τζιόλας. Ίντα έπαθες;

Αντρίκος Ρωτάς; Ξέρεις πόσα χρόνια καρτερώ τούτην την ώραν;

Καλλού Χρόνια!

Αντρίκος Χρόνια ναι. Γιατί αγάπουν σε τζι επεθύμουν σε χρόνια πολλά
προτού να χαρτωθούμεν.

Καλλού Αλήθεια Αντρίκο μου;

Αντρίκος Μόννω σου Καλλού μου.

Καλλού Μα νυστάζω.

Αντρίκος Έλα να παίξουμεν λλίον να ξυπνήσεις.

Καλλού ΄ντα να παίξουμεν έτσι ώραν;

Αντρίκος Έναν παιχνίδιν που εν το ξαναπαίξαμεν.

Καλλού ΄ντα παιχνίδιν εν τούτον.

Αντρίκος Το παιχνίδιν τ' αντρόϋνου.

Καλλού Όπως λαλούμεν... ο καβκάς τ' αντρόϋνου;

Αντρίκος Ακριβώς.

Καλλού Δηλαδή;

Αντρίκος Να παλιώσουμεν, να δούμεν πκοιος εν να βάλει τον άλλον
που κάτω.

Καλλού Όι... εν δέχομαι. Είσαι πκιο δυνατός. Εν να με νικήσεις.

Αντρίκος Μεν φοάσαι, δεν θα τη βάλω ούλλην την... τη δύναμη μου.

Καλλού Μα δεν αννοίουν τα μμάδκια μου.

Αντρίκος Εν πειράζει. Κλείσε τα μάδκια σου τζι άνοιξε τα πόδκια
σου.

Καλλού Γιατί ν' ανοίξω τα πόδκια μου;

Αντρίκος Για να σε πκιάσω... πασ' τα γόνατα μου να σε ποτζιοιμήσω.

Καλλού Εγιώ επαίρτισα Αντρίκο μου. Κρεβάτι θέλω, όι γόνατα.

Αντρίκος Θέλεις κρεβάτιν... κρεβάτιν Καλλού μου. Θώρε το... καρτερά
μας. Θώρε ίντα όμορφα που το στρώσαν οι κουμέρες μας.
Εν για μας που το στρώσαν έτσι όμορφα. Για να το παννί-
σουμεν.

Καλλού Παναγία μου το πόδκια μου.

Αντρίκος Πού τα πονείς αντζιέλισσα μου;

Καλλού Δαμέ... δαμέ... δαμέ...

Αντρίκος Μάνα μου τα ποούδκια της. Έτσι όμορφα, έτσι τρυφερά τζαι πονεί τα το μωρό μου. Μη κακό σου μωρό μου, μη κακό σου. Μεν τα ταράσσεις. Άφησ' τα μονότοπα να σου τα τρίγω.

Καλλού Όι, όι προτιμώ να ξαπλώσω.

Αντρίκος Έλα να σου τανύσω να βκεις πασ' την καρκόλαν.

Καλλού Βκαίννω μόνη μου Αντρίκκο μου.

Αντρίκος Τώρα να τραβήσω τα σεντόνια πίσω. **(Τα τραβά)**

Καλλού Μα ίνταν τούτον το σεντόνιν το τριπλοδιπλωμένον που μας εβάλαν μεσ' το κρεβάτιν;

Αντρίκος Δεν σου εξήγησεν η μάνα σου;

Καλλού Ίντα να μου εξηγήσει;

Αντρίκος Τούτον το σεντόνιν εν για να πκιάσει τη μαρτυρίαν.

Καλλού Ίντα μαρτυρίαν;

Αντρίκος Τη μαρτυρίαν για τα κορασάτα.

Καλλού Τα κορασά ίνταν πόνει;

Αντρίκος Εν δυνατόν να μεν άκουσες;

Καλλού Πόθθεν να 'κούσω;

Αντρίκος Που τες φιλενάδες σου.

Καλλού Εεε δεν άκουσα.

Αντρίκος Τα κορασάτα εν η μαρτυρία πως είσαι κορίτσι.

Καλλού Γιατί έσειε κανέναν που με παίρνει για κοπελλούιν;

Αντρίκος Κορίτσιν αγνόν, παρθένον. Δεν έτυχε ν' ακούσεις να λαλούν κορίτσιν παρθένον;

Καλλού Άκουσα να λαλούν παρθένον ελαιόλαδον.

Αντρίκος Το ίδιον ένει.

Καλλού Καθαρόν σαν το λάδι δηλαδή.

Αντρίκος Ναι.

Καλλού Τζι εν να το γραδάρει το σεντόνι;

Αντρίκος Ναι.

Καλλού Τζι ίντα λοής θα το κάμει;

Αντρίκος Με τον ίδιον τρόπον που... γραδάρουμεν το λάδιν.

Καλλού Τζι αν μεν εν παρθένον;

Αντρίκος Αν μεν εν παρθένον... πάεις τζαι... πάεις τζαι καταγγέλλεις τον μπακκάλλη στο σύνδεσμον καταναλωτών.

Καλλού Πκοιον μπακκάλλην Αντρίκκο μου; Ίνταν που λαλείς;

Αντρίκος Δεν αντέχω άλλον Καλλού μου. Εν να κόψω τα ράμματα.

Καλλού Μα ίντα έπαθεν η βράκα σου Αντρίκκο μου; Σαν να γέμωσεν αέραν.

Αντρίκος Έενν αέρας Καλλού μου.

Καλλού Ίνταν πόνει καλό;

Αντρίκος Εν τα σινακλίκκια του σκεδίου υγείας Καλλού μου.

(Ανάβουν τα φώτα που φωτίζουν το μπαλκόνι.)

Βασίλης Πότε υπολογίζεις γιατρέ να ψηφιστεί το σχέδιον υγείας;

Γιατρός Εντός του μηνός ελπίζω να ψηφιστεί.

Κωστής Μα ελάλες μας το ίδιον τζαι πριν τριάντα χρόνια γιατρέ.

Βασίλης Αλλάξαμεν έξι προέδρους τζαι έξι κυβερνήσεις από τότε τζι όμως δεν εψηφίστηκεν. Γιατί να ψηφιστεί σήμερα;

Γιατρός Ο σημερινός υπουργός υγείας είναι νέος με νέες ιδέες.

Κωστής Επεράσαν πολλοί γιατρέ σαν τζαι τούτον, μα αχρήστεψεν τους η γραφειοκρατία.

Γιατρός Αυτός θα υπερβεί τη γραφειοκρατία. Τον έχω γνωρίσει. Μίλησα μαζί του. Άκουσα τες απόψεις του. Ένα κράτος, λέει, που σέβεται και τιμά τους πολίτες του και κυρίως τα παιδιά και τους ηλικιωμένους, είναι αδιανόητο να μην έχει δωρεάν παιδεία και υγεία για όλους.

Τα φώτα ανάβουν στο αντρόγυνο.

Αντρίκος Μα εν να πέσεις με το νυφικόν Καλλού μου;

Καλλού Αντρέπουμαι να το βγάλω.

Αντρίκος Τουλάϊστον μείνε με το μεσοφόριν φοραούα μου.

Καλλού Όι όι... πρώτα να τα βγάλεις εσύ.

Αντρίκος Αν τα βγάλω εγώ, δεν θα τα βγάλεις εσύ Καλλού μου.

Καλλού Γιατί Αντρίκκο μου;

Αντρίκος Μπορείς να ξιπαστείς Καλλού μου.

Καλλού Γιατί να ξιπαστώ Αντρίκκο μου;

Αντρίκος Γιατί μπορεί νάσιεις λανθασμένην εντύπωσην Καλλού μου.
Γιατί... ο άδρωπος διαφέρει που τα κοπελλούδκια, που θωρείς
ανεβράκωτα με κάτι πράματα σαν τα φιστουκούδκια.

Καλλού Πόσο διαφέρει Αντρίκκο μου;

Αντρίκος Θα σου πω την αλήθειαν Καλλού μου, γιατί δεν θέλω να
ξιπαστείς τζαι να μείνουμεν μεσοδοτζιν.

Καλλού Την αλήθειαν θέλω Αντρίκκο μου.

Αντρίκος Κοίτα να δεις...

Καλλού Όι όι... καλλίτερα να μεν δω. Προτιμώ να ακούσω πρώτα.

Αντρίκος Εντάξει, άκου να δεις... άλλον το αγγουρούιν που πορουβίζει
τζι άλλον το αγγούριν το σπορικόν με το συμπάθκιον.

Καλλού Μα τόση διαφορά Αντρίκκο μου;

Αντρίκος Δίκλα τζαι πέ μου.

Καλλού Όι όι...

Αντρίκος Πόμακρα...

Καλλού Όι όι... **(Κλείνει τα μάτια της)**

Αντρίκος **(απαγγέλλει)**

Άνοιξε τα ματούδκια σου, τα μελισσιά τα μάδκια
έκαμες την καρτούλλα μου σαρανταδκυό κομμάδκια

Καλλού Όι όι...

Αντρίκος Βασανίζεις με Καλλού μου...

Καλλού Μα γιατί σε βασανίζω Αντρίκκο μου;

Αντρίκος Γιατί εν κρίμαν τζι άδικον δίπλα σου να τζοιτάζω
νάσιεις τρεχούμενο νερόν τζι εγιώ να κορυζιάζω.

(Έχει γυρισμένη την πλάτη στο κοινό. Ξεδένει τη βράκα και πέφτει. Η Καλλού ανοίγει τα μάτια και βγάζει στριγγλιά. Σβήνουν τα φώτα και ανάβουν αμέσως στο μπαλκόνι. Ο Κωστής πυροβολεί στον αέρα. Ανάβουν ξανά τα φώτα στο αντρόγυνο.)

Καλλού Ίντα τουφετσιά εν τούτη Αντρίκκο μου;

Αντρίκος Νομίζουν πως έπεσεν το κάστρον Καλλού μου;

Καλλού Πκοιον κάστρον Αντρίκκο μου;

Αντρίκος Το κάστρον σου Καλλού μου.

Καλλού Μα απ' ότι θωρώ, εν το δικό σου που έπεσεν Αντρίκκο μου.

Αντρίκος Θωρώ το τζι εγιώ τζαι απορώ Καλλού μου. Τριάντα χρόνια
ήταν σε έπαρση τζαι τωρά που το θέλω έκαμεν υποστολή.

Καλλού Εσυντρόμαξεν το η τουφετσιά Αντρίκκο μου;

Αντρίκος Έτσι φαίνεται Καλλού μου. Έκαμεν ο σηπέττος του παππού
μου ό,τι δεν έκαμεν τριάντα χρόνια το σχέδιον υγείας.

ΣΚΗΝΗ

Βιολιτζήδες Τριάντα χρόνια είσιεν την καμάριν τζαι μα-
νιέρα
Μα δεν εφάνην άξια την πρώτην την ημέραν.

**Μπαίνουν η Ελένη, η Μαμού και η Μαρία, ψάχνοντας το
σεντόνι.**

Ελένη **(Το βρίσκει, το ξεδιπλώνει.)** Κύριε λήησον, όπως τους
το βάλαμεν έτσι το βρίσκω.

Μαρία Πελλέτα καλά συμπεθερά.

Ελένη Επελλέτησα συμπεθερά. Θώρε... εν πεντακάθαρον.

Μαμού Δεν εν δυνατόν.

Ελένη Έτο, εν καθαρόν σιόνιν, όπως το έπλυνα με το λουλλάτζιν.
Πκιάστε τες άκρες του να το ανοίξουμεν να το δείτε τζι
εσείς να πειστείτε. **(Το ανοίγουν)**

Μαμού Τίποτε δεν θωρώ.

Μαρία Μια στιμή... μια στιμή... κάτι θωρώ δαμέ.

Ελένη Ίντα θωρείς συμπεθερά;

Μαρία Θωρώ μιαν τάτσαν.

Ελένη Τάτσαν!

Μαρία Τάτσαν ναι.

Ελένη Τζι ίντα χρώμαν ένει.

- Μαρία Κοτζινοπατά.
- Ελένη Πούν την συμπεθερά;
- Μαρία Έτην συμπεθερά.
- Ελένη Κύριε λήησον... εν να μας ββάλει στραβές τζαι τες δκυο;
Σύντυσιε μαμού. Εσύ θωρείς τάτσαν που κοτζινοπατά;
- Μαμού Τάτσα δεν θωρώ. Κάτι άλλον θωρώ.
- Μαρία Ίντα θωρείς;
- Μαμού Δαμέ στην άκραν θωρώ κάτι καλακατσούνες. Κάτι γράφει
με το μολύβι.
- Ελένη Ποδκιαχωρίζεις το;
- Μαμού Να δοτζιημάσω, πέρκι το ββάλω.
- Μαρία Δοτζίμασε να δούμεν.
- Μαμού Γααα...γααα
- Ελένη Γάλα;
- Μαμού Γααα...γααα
- Μαρία Γαλεύκω;
- Μαμού Γααα...γααα
- Ελένη Γαΐζω;
- Μαμού Γαμμ...γαμμ
- Μαρία Γάμος;
- Μαμού Γαμμ...γαμμ
- Μαρία Εντάξει, εκαταλάβαμεν. Δκιάβασε πάρα κάτω.
- Μαμού Τοο... τοο.. το σκέδιον υγείας. **(Σταυροκοπούνται)**
- Ελένη Κύριε λήησον... πκοιος τόγραψεν τζι ίντα να θέλει να πεί;
- Μαρία Μέμπα τζι έβαλες τους το άπλυτον, όπως τόπκιαες που τον
σεντονάρην;
- Ελένη Για όνομαν του Θεού. Εν δυνατόν να τζιοιμήσω τα παιδικιά
μας, πρώτη νύχταν του γάμου τους, σε σεντόνια άπλυτα;

- Μαρία Ίντα συμβαίνει άραγες;
- Μαμού Τέλος πάντων. Δεν εν τούτον το πρόβλημα τωρά.
- Ελένη Για το πρόβλημα το σοβαρόν να ρωτήσῃ ἡ συμπεθερά τῆν κόρην τῆς.
- Μαρία Γιατί δεν αρωτάς εσού τον γιον σου;
- Ελένη Άξιον σαν το γιον μου δεν εγέννησεν ο ντουριάς.
- Μαρία Μα για ίντα δουλειάν;
- Ελένη Για κάθε δουλειάν.
- Μαρία Κάθε δουλειά θέλει τον μάστρον τῆς τζαι για τούτην τῆν δουλειάν φαίνεται πως δεν τα καταφέρνει.
- Ελένη Ρώτα τῆν μαμμούν να σου πει.
- Μαρία Ντα πού ξέρει ἡ μαμμού;
- Ελένη Τούτη τον εγέννησεν τζι εἶδεν τῆν αξιοσύνην του.
- Μαρία Εἶδεν τῆν που τῆν κούνιαν;
- Ελένη Σύντυσιε μαμού.
- Μαρία Που τότε ερέξαν τριάντα χρόνια.
- Ελένη Ο Αντρίκκος δεν έσειε πρόβλημα.
- Μαρία Τότε τες βράτζιες ίντα τες φορεῖ; Ίντα θέλει να κρύψει; Μέμπα τζι αχρηστέψαν τον οι βαρυδουλειές;
- Ελένη Ο γιατρός του εν εις το χωρκόν τζαι λάμνε να τον ρωτήσῃς.
- Μαρία Δεν θέλω να ρωτήσω κανέναν. Θωρώ τζαι συμπεραίνω.
- Ελένη Ξέρεις ότι ο Αντρίκκος έπκιασεν παράσημον που τῆν εθνικήν Φρουράν;
- Μαρία Ίντα παράσημο;
- Ελένη Που υπηρέτησεν άξια τῆν πατρίδα.
- Μαρία Υπηρέτησεν τῆν, εν τζι εξηπαρθένεψεν τῆν.
- Ελένη Αν υπάρχει πρόβλημα, έσειε το ἡ κόρη σου.
- Μαρία Τα φυλαχτά τῆς κόρης μου το φως δεν τα εσιάστην.

- Ελένη Ούλλες το ίδιον νομίζουν.
- Μαρία Για την κόρη μου βάλλω το σιέρι μου στο λαμπρόν.
- Ελένη Ούλλες το ίδιον λαλούν.
- Μαρία Σταμάτα να πκιάννεις την κόρη μου στο στόμα σου.
- Μαμού Σταματάτε να τσακκώννεστε να δούμεν ίντα φταίει.
- Μαρία Πκοιος εν τζείνος πον να μας πεί;
- Μαμού Να φωνάξουμεν τους ίδιους.
- Ελένη Μπορεί ο γιος μου να μεν θέλει να την εκθέσει.
- Μαρία Το ίδιον τζι η κόρη μου.
- Μαμού Να φωνάξουμεν τζείνους που μείναν τζαι κρολλοούνταν.
- Ελένη Τωρά που το σκέφτομαι... η τουφετσιά ακούστηκεν, άρα η δουλειά εγίνην.
- Μαμού Πκοιος ετράβησεν την τουφετσιάν;
- Ελένη Που τον κρότον πρέπει νάταν ο σηηπέττος του τζυρού μου.
- Μαμού Φώναξε τον τζύρη σου.
- Μαρία Μπορεί ο τζύρης της να τράβησεν την τουφετσιάν τού βρόντου, για να καλύψει τον άγγοναν του.
- Μαμού Φωνάξετε τους ίδιους καλό να τελειώνουμεν.
- Ελένη **(Πάει στην πόρτα και φωνάζει)** Ρε Αντρίκκο, κόρη Καλλού... ελάτε έσσω τζαι κάτι σας θέλομεν.
- Μαμού Αφήστε με μένα να συντύχω, που είδα τζι άκουσα πολλά τζι έχω πείραν σε έτσι περιστατικά. **(Μπαίνουν)**
- Αντρίκος Ναι μανά... ίντα μας θέλετε.
- Μαμού Σαν να μου φαίνεστε μακκωμένοι, τσαλακκωμένοι ρε κοπέλια, όξα εν η ιδέα μου.
- Αντρίκος Τωρά εξυπνήσαμεν.
- Μαμού Ναι, μα εσάς εν κατεβασμένα τα μούτρα σας, σαν να σας χρωστούμεν.

- Ελένη Μπορεί να μεν ήβραν τζαιρόν να νιφτούν ακόμα.
- Μαμού Ας το πουν. Ενιφτήκετε ρε; Επλυθήκετε; Εκαθαριστήκετε;
- Αντρίκος Ακόμα δεν ανοίξαν τα μμάδκια μας θκεια μαμού. Καρτεράς που το πρωί ξημέρωμα να ντυθούμεν, να στολιστούμεν τζαι να κάτσουμεν να χαριεντιζούμαστιν;
- Μαμού Για νε μεν ανοίξουν τα μμάδκια σας ακόμα, σημαίνει ότι ετζοιμηθήκετε καλά. Πόσην ώραν ετζοιμηθήκετε;
- Αντρίκος Δεν εκρατούσαμεν ώραν.
- Μαμού Πάλε καλά που ήβρετε ώραν να τζοιμηθείτε.
- Αντρίκος Γιατί να μεν έβρουμεν;
- Μαμού Γιατί οι παραπάνω δεν ιβρίσκουν.
- Αντρίκος Πκοιοι παραπάνω;
- Μαμού Οι νιόπαντροι σαν τζι εσάς.
- Αντρίκος Τζαι γιατί δεν ιβρίσκουν ώραν οι νιόπαντροι να τζοιμηθούν;
- Μαμού Περιπαίζεις με ρε Αντρίκκο;
- Αντρίκος Τζαι πού το ξέρεις ότι οι νιόπαντροι δεν ιβρίσκουν ώραν να τζοιμηθούν;
- Μαμού Αν μεν το ξέρει η μαμού, πκοια εν να το ξέρει; Η γουμένισσα τ' άϊ Γιώρκη;
- Αντρίκος Γυρίζεις τζαι ξομολοάς τους;
- Μαμού Πρώτα πρώτα ξέρω το που λλόου μου.
- Ελένη Που τα χρόνια τα πολλά, εξίχασες μαμού.
- Αντρίκος Όσον εθέλαμεν ετζοιμηθήκαμεν.
- Μαμού Είσαστιν ποσταμένοι φαίνεται τζι όσον τζι εγύρετε πασ' το μαξιλάριν επήρεν σας ο ύπνος.
- Αντρίκος Ίνταν τούτη η ιστορία τωρά, με τον ύπνον τζαι το ξύπνιο;
- Μαμού **(Σιωπή)** Κάτσε κόρη Καλλού.
- Καλλού Έσει που το πρωίν που καθούμαστιν.

- Μαμού Κάτσε λαλώ σου. (**Κάθεται**) Κάτσε ίσια κόρη να σε δω.
Καλλού Κάθομαι θκεια.
Μαμού Μεν γέρνεις πλευρόν. Κάτσε ίσια πασ' τη τσαέραν...
Καλλού Κάθομαι ίσια.
Μαμού Ούτε ομπρός να γέρνεις ούτε πίσω. Κάτσε κανονικά πασ' τον πισινόν σου, όπως κάθεσαι συνήθως.
Καλλού Κάθομαι πασ' τον πισινόν μου.
Μαμού Νιώθεις τίποτε;
Καλλού Ίντα να νιώσω;
Μαμού Καμιάν κάψαν.
Καλλού Κάβκει με ο λαιμός μου. (**Οι γριές σταυροκοπούναι.**)
Μαμού Γιατί σε κάβκει ο λαιμός σου;
Καλλού Εν να συναχωθώ αλόπως.
Μαμού Τίποτε άλλον;
Καλλού Όι.
Μαμού Μυστήρια πράματα. (**Παύση**) Θέλω να σε ρωτήσω κάτι, ρε Αντρίκκο, τζαι να μου πείς ούλλην την αλήθειαν.
Αντρίκος Ρώτα με θκεια.
Μαμού Επεράσετε καλά εψές με την Καλλούν;
Αντρίκος Επεράσαμεν θκειά.
Μαμού Πόσον καλά επεράσετε;
Αντρίκος Ανάλογα με την κούρασην, δεν εκαρτέρουν καλλίτερα.
Μαμού Νιώθεις να ευκαρίστησες την Καλλούν;
Αντρίκος Ναι.
Μαμού Εσού έμεινες ικανοποιημένος που λλόου της;
Αντρίκος Ναι.
Μαμού Εσύ κόρη είσαι ευκαριστημένη που τον Αντρίκκον;

- Καλλού Είμαι θκεια.
- Μαμού Πόσον ευκαριστημένη είσαι;
- Μαρία Η κόρη μου δεν εν ξισκολισμένη, σαν τζείνες που ξέρεις, για να ξέρει.
- Μαμού Δεν εν μιτά σου που μιλώ. Βρίξε τζι άφησ' με να κάμω τη δουλειά μου. Ξαναρωτώ σε κόρη Καλλού. Πόσον ευκαριστημένη είσαι;
- Καλλού Πολλά ευκαριστημένη θκεια.
- Μαμού Με το συμπάθκιον, μα τα σημάδκια άλλα μαρτυρούν.
- Αντρίκος Για πκοια σημάδκια λαλείς;
- Μαμού Τα σημάδκια πόπρεπεν νάταν πάνω στο σεντόνιν.
- Καλλού Πκοιον σεντόνιν;
- Ελένη Το σεντόνιν που διπλώσαμεν τζι εβάλαμεν εις το κρεβάτι.
- Καλλού Εν το θέλαμεν τζι εβκάλαμεν το που το κρεβάτι.
- Ελένη Τότε τα σημάδκια έπρεπεν νάταν κάπου αλλού. Πούν τα;
- Αντρίκος Άμα έρτει η ώρα θα τα δείτε.
- Μαρία Εψές δεν ήσουν εις την ώραν σου Αντρίκκο;
- Καλλού Να ξικουμπιστείτε ούλλες που δαμέ τζαι να μας αφήκετε στην ησυχίαν μας.
- Μαρία Παρά να βκεί το όνομα σου, καλλίττερα να βκει το μμάτι σου κόρη Καλλού.
- Αντρίκος Κάμετε τζείνον που λαλεί η γεναίκα μου.

ΣΚΗΝΗ

Βιολιτζήδες Εξέβηκεν η αβανιά π' Ανατολήν ως Δύση
τζι εκαρτερούσαν τη Βουλή σχέδιο να ψηφί-
σει.

Αγάπαν τον εξωψυσιής, παρά το πρόβλημα του
τζι επαρακάλαν τον Θεόν να δει τη γιατρείαν του.

Μαρία (Μπαίνει) Καλημέρα κόρη Καλλού.

Καλλού Καλημέρα μανά.

Μαρία Ίντα κάμνεις κόρη;

Καλλού Καθαρίζω λλίες πατάτες να μαειρέψω.

Μαρία Ο άντρας σου εν έσσω κόρη;

Καλλού Γυρεύεις έσσω, έτσι ώραν, τον άντρα μου μανά; Ο άντρας
μου πάει δουλειάν που το ζηφώτιν.

Μαρία Έλα κόρη, έφερε σου λλία αβκά.

Καλλού Δεν ήταν ανάγκη μανά. Μακάρι ναν καλά ο άντρας μου,
δεν μας λείπει τίποτε.

Μαρία Εν θα μου πεις να κάτσω κόρη;

Καλλού Θέλεις πειν να κάτσεις μανά; Είσαι ξένη;

Μαρία Κόρη Καλλού, τωρά που είμαστιν μόνες μας, εν να σε ρω-
τήσω κάτι, τζαι θέλω να μου πείς ούλλην την αλήθειαν.

(παύση) Ο Αντρίκκος έσειε πρόβλημα;

Καλλού ΄ντα πρόβλημα νάσει;

Μαρία Κόρη Καλλού μεν μου παίζεις την ανήξερη. Έσειε έξι μήνες που αρμαστήκετε τζι εν σε θωρώ με να φουσκώννεις με να ξεφουσκώννεις.

Καλλού Το κάθε τι με την ώραν του μανά.

Μαρία Ναι αμμά τα χρόνια περνούν. Δεν είσαστιν τωρασινοί. Ετριανταρίσετε τζι οι δκυο σας. Εγιώ στην ηλικία σου είχα σας τζαι τες πέντε. (σιωπή) Κόρη Καλλού ξαπολάτε τους γιατρούς τζαι τες κλινικές τζαι τούτοι ούλλοι εγινήκασιν εμπόροι. Ο νους τους εν μόνον πάνω στον παράν. Τάξε τον σε κανέναν Άγιον να δει την γιατρείαν του. Τζι άκου τζαι κάτι άλλον τζαι βελόνιαζε κόρη. Τουν την εποχήν, τα χωράφκια γυρόν γυρόν του χωρκού, εν γεμάτα αρκοτζυναρούες. Να πηαίννεις να συνάεις τζαι να τες τηανίζεις του Αντρίκκου με τα αυκά.

Καλλού Οι ήμερες εν κάμνουν μανά;

Μαρία Τζαι οι ήμερες εν καλές, μα οι αρκοτζυνάρες εν καλλίττερες.

Καλλού Καλό μανά.

Μαρία Τζι ό,τι φαΐν τζι αν του κάμνεις, να του κάμνεις τζαι σαλάτα ρόκκα.

Καλλού Καλό μανά.

Μαρία Τζαι μέραν παρά μέραν να του μαειρεύκεις τζαι πελάφι ρύζι.

Καλλού Ρύζι μανά;

Μαρία Ρύζι ναι. Εν θωρείς τους Κινέζους που γινήκασι λιμπούρι!

Καλλού Καλό μανά.

Μαρία Τζαι κάτι άλλον κόρη Καλλού. Να πκιάεις τον άξαμον της τζαι να μου τον φέρεις. Να πάω να παραντζύλω μιαν λαμπαούα στα μέτρα της.

Καλλού Τούτον έκαμα το μανά.

- Μαρία Έγκιαες τα μέτρα της;
- Καλλού Τζαι τα μέτρα της έγκιαα τα, τζαι λαμπάδαν επαράντζυλα στον τζεροπούλην. Τζι έκαμε την, τζι έφερεν μου την τζιόλας.
- Μαρία Πούν την κόρη; Έσιεις την έσσω;
- Καλλού Πού θέλεις να την έχω μανά; Να την κρατώ τζαι να γυρίζω;
- Μαρία Φερ' την κόρη, να την πάρω να την άψω.
- Καλλού Να τη φέρω μανά. **(Φέρνει μια λαμπάδα περίπου μισό μέτρο.)**
- Μαρία **(Την πιάνει. Την περιεργάζεται και την περιφέρει στο σκηνικό, τραγουδώντας σαν μοιρολόι)**
- Λαμπάδα πολυέλαιη τζαι πολλοπάητη μου,
τζαι κάμε να θεραπευτεί το δύστυχον παιδί μου.
- Κάμε την του γαμπρούλλη μου να ξαναζωντανέψει
που το μαράζιν το πολλύν η κόρη μου θα ρέψει
- Να τες χαρεί η κόρη μου του γάμου τες γλυκάδες
τζι εγώ θ' αφταίννω σαν εσέν κάθε τσιμπίν λαμπάδες

ΣΚΗΝΗ

(Οι βιολιτζήδες παίζουν και τραγουδούν)

Εννιά μήνες ερέξασιν τζαι ο τζαιρός περνά
τζι εδέησεν ο πλάστης μου τζαι η Καλλού γεννά

(Προτού ανάψουν τα φώτα, ακούεται η Καλλού να κοιλοπονά)

- Καλλού Άουουου... άουουου ... πού είσαι μάνα μου, πού είσαι καλή μου μάνααα...
- Μαρία Δίπλα σου είμαι Καλλού μου, δίπλα σου είμαι κόρη μου.
- Καλλού Πονώ... πονώ πολλά μάνα μου...
- Μαμού Άδικα φωνάζεις κόρη Καλλού. Με τες φωνές δεν γίνεται

τίποτε καλή μου.

Ελένη Σφίχτου. Βάλε τη δύναμη στην τζοιλιά σου να γεννήσεις νύφη.

Καλλού Άουουου... άουουου....

Μαρία Μα άραγε ακούει ίντα της λαλούμεν;

Μελής Αν την επαίρναμεν σε κλινικήν, έθεν να τη γεννήσουν με καισσαρική, να γλιτώσεις τούτους ούλλους τους πόνους.

Μαμού Γιατί δεν την επήρετε;

Αντρίκος Αν την επαίρναμεν σε κλινικήν, έθεν να πουληθούμεν παπά για να πκιερώσουμεν τη γένναν.

Τοφής Σίαν την πάρετε στο κρατικό νοσοκομείον.

Μαμού Γιατί δεν την επήρετε;

Ελένη Για να σου κλείσουν ραντεβού να γεννήσεις στο νοσοκομείον, πρέπει να πάεις προτού αγκαστρωθείς.

Μελής Έπρεπε να πας νάβρεις κανέναν βουλευτήν, ρε Αντρίκκο.

Αντρίκος Οι βουλευτές αθθυμούνται μας μόνον εις τες εκλογές.

Μαμού Αφού τα ξέρετε ίντα ρωτάτε;

Καλλού Άααα... ααααα

Μαμού Έλα Καλλού μου... έλα προκομμένη μου. Έλα τζι ήρτεν η ώρα η καλή. Η ώρα η καλή τζαι η ευλοημένη. Έτσι μπράβο, έτσι μπράβο. **(κλάμα μωρού)** Να σας ζήσει, να το σιαίρεστε.

Μαρία Να σου ζήσει Καλλού μου. Να το σιαίρεσαι κόρη μου.

Βασίλης Εν αρσενικόν τζυρά μαμμού;

Μαμού Ναι. Ελάτε να το δείτε. Έλα, ρε Αντρίκκο, να δεις τον γιον σου. **(Πάνε όλοι πάνω από τη λεχώνα. Σταυροκοπιούνται.)**

Μελής Μάσσιαλλα του, ρε μάσσιαλλα του! Δεν τ' αφήννει γλύμμαν! Που τη μέσην τζαι κάτω... φτυστός κολλητός ο ίδιος ο τζύρης του.

(Οι βιολιτζήδες παίζουν και τραγουδούν στο ρυμό “Τ' Άι Φιλίππου πέρασεν τζι ο τζαιρός περνά”. Τους ακολουθούν και οι ηθοποιοί στην υπόκλιση.)

Τζοιλούν τα χρόνια φεύκουσιν τζι ο τζαιρός περνά
τζι ούλλοι κάμνουσι σχέδια τζι εμείς ακόμα ννα

Τζοιλούν τα χρόνια φεύκουσιν τζι ο τζαιρός περνά
τζι ούλλος ο κόσμος βάλλει νουν τζι εμείς ακόμα ννα

Τζοιλούν τα χρόνια φεύκουσιν τζι ο τζαιρός περνά
τζι ούλλος ο κόσμος άλλαξεν τζι εμείς ακόμα ννα

Τζοιλούν τα χρόνια φεύκουσιν τζι ο τζαιρός περνά
τζι ο τόπος μας με βάσανα τζαι λύπες μας γεννά.

ΤΕΛΟΣ

Ανδρέα Κουκίδη

ΕΚ ΠΡΟΜΕΛΕΤΗΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ

Ελένη
Μιχάλης

ΣΚΗΝΙΚΟ

Το σαλόνι ενός διαμερίσματος, επιπλωμένο με γούστο. Μια βιβλιοθήκη, καναπέδες, ένα γραφείο, μια κονσόλα με καθρέφτη, ένα μπαρ, ένα σύστημα χάρη φάϊ κ.λ.π. Αριστερά είσοδος. Πίσω πόρτα που οδηγεί στην κουζίνα και στα υπνοδωμάτια. Δεξιά παράθυρο. Η Ελένη ξεκλειδώνει και μπαίνει, κρατώντας σε κρεμάστρες τυλιγμένα με σελοφάν κάποια ρούχα, που φέρνει απο το καθαριστήριο. Ακολουθεί ο Μιχάλης, κρατώντας ένα χάρτινο κιβώτιο.

Ε Προχώρα ίσια και θα βρεις την κουζίνα. Άσε το πάνω στον πάγκο. **(Βγάζει τα ρούχα από το σελοφάν και τα κρεμάζει κάπου)** Ευτυχώς που σε πέτυχα. Ποιος θα μου κουβαλούσε τα ψώνια;

Μ Συνήθως έρχεται κάποιος και σ' τα φέρνει.

Ε Σήμερα δεν βρήκα κανέναν. Ήταν για να με υποχρεώσεις.

Μ Χαρά στο πράμα.

Ε Παρακαλουθείς βλέπω τις κινήσεις μου.

Μ Δεν κατάλαβα.

Ε Για να βλέπεις με ποιους έρχομαι και με ποιους φεύγω!

Μ Σταματάς ακριβώς απέναντι μου.

Ε Έχεις δίκαιο. Να μου επιτρέψεις να σε φιλέσω κάτι για τον κόπο σου. **(Του δίνει ένα χαρτονόμισμα)**

Μ Όχι φχαριστώ.

Ε Αν δεν τα πάρεις θα νιώθω άβολα.

Μ Δε χρειάζεται είπα.

Ε Μπορεί να σε χρειαστώ πάλι και να ντραπώ να σου το ζητήσω.

Μ Όποτε με χρειαστείς... στη διάθεση σου.

Ε Τότε να σε κεράσω κάτι. Ένα ποτό δεν θα τ' αρνηθείς. Πίνεις μια μπίρα;

Μ Πίνω.

Ε Να στη φέρω αμέσως. Κάθισε. Νιώθεις άνετα;

Μ Ναι.

Ε Πολλοί δεν νιώθουν άνετα σε ξένο περιβάλλον.

Μ Εγώ νιώθω άνετα παντού.

Ε Στην πραγματικότητα σου φαίνεται.

Μ Πώς μου φαίνεται;

Ε Πρώτα πρώτα από τον τρόπο που κοιτάς.

Μ Κοιτάω μπροστά μου.

Ε Άλλο θέλω να πω.

Μ Τι θες να πεις;

Ε Θα στο πω και μη με παρεξηγήσεις. Κοιτάς με έναν τρόπο, που κάνεις μια γυναίκα να ντρέπεται.

Μ Δηλαδή;

Ε Γδύνεις μια γυναίκα με τα μάτια σου.

Μ Άμα δε σ' αρέσει να σε κοιτάνε να ντύνεσαι σαν χανούμισα.

Ε Σε σκανδαλίζει το ντύσιμο μου;

Μ Δεν κατάλαβα.

Ε Σε ενοχλεί λέω το ντύσιμο μου;

Μ Ίσα-ίσα... προπαντός τώρα τελευταία... είσαι το κάτι άλλο.

Ε Τι κάνω τελευταία που δεν τό 'κανα πριν;

Μ Σαν νά 'χεις βάλει κάποιον στο μάτι και θέλεις να τον τυλήξεις.

Ε Εγώ να τυλήξω κάποιον! Πολύ αστείο μου φαίνεται.

Μ Μπορεί να κάνω λάθος.

Ε Βέβαια κάνεις. **(Παύση)** Είσαι παντρεμένος;

Μ Όχι.

Ε Παντρεύτηκες και χώρισες;

Μ Ούτε παντρεύτηκα ούτε χώρισα.

Ε Ορίστε τη μπίρα σου.

Μ Φχαριστώ.

Ε Ώστε είσαι μόνος.

Μ Ναι.

Ε Γονείς, αδέρφια;

Μ Ο καθένας τραβά το δρόμο του.

Ε Πού μένεις, αν δεν είμαι αδιάκριτη;

Μ Είναι ένα παλιό σπίτι δυο τετράγωνα πιο κάτω. Μένει μια γριά.
Πίσω στην αυλή είναι κάτι βοηθητικά. Τα ενοικιάζω.

Ε Αν την καλοκρατείς μπορεί να την κληρονομήσεις.

Μ Είναι πολλοί που περιμένουν να πεθάνει.

Ε (**Παύση.**) Είναι ανάγκη να ξεκουφαίνεις όλη μέρα τον κόσμο με τη σφυρίχτρα;

Μ Δεν ακούνε διαφορετικά.

Ε Δεν διαμαρτύρονται οι γείτονες; Δεν σε καταγγέλλει η αστυνομία;

Μ Τις ώρες που απαγορεύεται δεν σφυρίζω.

Ε Φαντάστηκες νά 'καναν όλοι τόση φασαρία;

Μ Δεν κάνουν όλοι τη δουλειά μου.

Ε Αυτό να μου πεις. Είναι και πολύς ο κόσμος. Όλη μέρα δεν αδειάζει το πάρκιγκ.

Μ Φώναζα στην αρχή και πάντα με πονούσε ο λαιμός μου. Μέχρι που ανακάλυψα τη σφυρίχτρα.

Ε Εγώ δεν σ' έχω ανάγκη. Έχω δικό μου πάρκιγκ στην πολυκατοικία.

Μ Γιατρός είσαι ή φαρμακοποιός;

Ε Γιατρός. Πώς το υπολόγισες;

Μ Από το φιδάκι στ' αυτοκίνητο σου. Πού δουλεύεις;

Ε Στο γενικό νοσοκομείο.

Μ Και τι γιατρός είσαι;

Ε Ορθοπεδικός.

Μ Θα πριονίζεις, θα κόβεις και θα ράβεις δηλαδή.

Ε Βλέποντας σε κανείς δεν υπολογίζει να έχεις τέτοια παρατηρητικότητα. Μπράβο σου. Ε λοιπόν καλά λένε ότι δεν είναι η μόρφωση που κάνει τον άνθρωπο να ξεχωρίζει. Εσύ είσαι τρανό παράδειγμα. Μορφώθηκες; Δεν μορφώθηκες. Κι όμως η σκέψη σου και η κρίση σου είναι υποδειγματική. Επί τέλους που βρήκα έναν άνθρωπο να μπορώ να ανταλλάξω μια κουβέντα.

Μ Κι αυτός είμαι γω!

Ε Εσύ βέβαια.

Μ Με δουλεύεις;

Ε (**Σταυροκοπέται**) Να μα την πίστη μου.

Μ Θα ρίξει φωτιά να σε κάψει.

Ε Τέλος πάντων. Πίνεις κάτι άλλο να σε κεράσω;

Μ Κατάλαβα. Πρέπει να του δίνω.

Ε Κάθε άλλο. Το σαλόνι είναι δικό σου. Πάρε ό,τι θέλεις. Μόνο να μου επιτρέψεις να σ' αφήσω λίγο μόνο. Είμαι καλεσμένη σ' ένα πάρτι απόψε και θέλω να ξεκουραστώ λίγο. Λέω να κάνω ένα ντους και να ξαπλώσω. Διαφορετικά δεν θ' αντέξω να βγάλω τη βραδυά. Είχα και μια δύσκολη μέρα με δύο εγχειρήσεις... καταλαβαίνεις...

Μ Να του δίνω λοιπόν.

Ε Όπως θέλεις.

Μ Φχαριστώ για τη μπίρα.

Ε Εγώ φχαριστώ για τη βοήθεια κι ελπίζω να μην περιμένεις τα επόμενα ψώνια για να ιδωθούμε.

Μ Σε βλέπω κάθε μέρα.

Ε Εννοώ να ανταλλάξουμε και μια κουβέντα.

Μ Από σένα εξαρτάται. Εγώ δεν έχω υποχρεώσεις.

Ε Ούτε κι εγώ.

- M Εσύ απόψε κιάλας είσαι καλεσμένη.
- E Με ξένους θά 'μαι. Άλλο νά 'σαι μ' ένα φίλο.
- M Κι αυτός ο φίλος είμαι εγώ!
- E Δεν είναι παράξενο;
- M Τι είναι παράξενο;
- E Να τρέφεις μια ιδιαίτερη συμπάθεια για κάποιους ανθρώπους.
- M Γιατί νάναι παράξενο;
- E Ε λοιπόν μου είσαι ιδιαίτερα συμπαθής. Θα τό 'χεις αντιληφθεί φαντάζομαι.
- M Ναι μου κάνει εντύπωση, που μια κυρία σαν και σένα με πιάνει κουβέντα μπροστά σε τόσο κόσμο κάτω στο πάρκιγκ.
- E Γιατί υποτιμάς τον εαυτό σου;
- M Ξέρω τι είμαι κυρία. Όλοι αυτοί που έρχονται και σταθμεύουν τ' αυτοκίνητα τους φροντίζουν να μου το θυμίζουν. Όχι μόνο δεν με χαιρετούν, αλλά ούτε και καταδέχονται να με κοιτάζουν. Και με το δίκιο τους. Μπορεί να τους χαλά τη διάθεση αυτό το βλογιοκομένο πρόσωπο.
- E Είναι που δεν ξέρουν να διαβάζουν τα μάτια.
- M Κι εσύ ξέρεις!
- E Κάτι ξέρω.
- M Καληνύχτα κυρία.
- E Δεν θα σε καληνυχτήσω, αν δεν μου υποσχεθείς ότι θα ξανάρθεις.
- M Άμα με χρειαστείς φώναξε με.
- E Δεν είναι ανάγκη να σε χρειαστώ για νάρθεις.
- M Τότε γιατί νάρθω;
- E Πες... για να βγάλω την υποχρέωση.
- M Χαρά στην υποχρέωση.
- E Σε προσκαλώ ένα βράβυ να σου κάνω το τραπέζι.

- Μ (Σιωπή) Τι θέλεις από μένα κυρία; Μπορείς να έχεις ό,τι θέλεις κι όποιον θέλεις. Γιατί διάλεξες εμένα να παίζεις;
- Ε Ορκίζομαι ότι δεν θέλω καθόλου να παίζω.
- Μ Τι θέλεις τότε;
- Ε Με φοβάσαι;
- Μ Τι να φοβηθώ;
- Ε Αυτό που φοβούνται όλοι σαν κι εσένα. Τον άνθρωπο. Άγγιξε με. Είμαι άνθρωπος σαν κι εσένα. Δεν έχεις τίποτε να φοβηθείς. Είναι τόσο απλό. Σε καλώ σε γεύμα. Κι εσύ πλάθεις ολόκληρο παραμύθι.
- Μ Καλάαααα.

ΣΚΗΝΗ

(Η Ελένη στρώνει το τραπέζι. Βάζει ακριβά σερβίτσια, λουλούδια και κεριά. Είναι ντυμένη με γούστο. Κουδούνι. Πάει να ανοίξει. Προσέχει ένα πιστόλι ξεχασμένο στον πάγκο. Το κρύβει. Κουδούνι και πάλι. Ανοίγει.)

- Ε Καλώς τον. Ακριβώς στην ώρα σου.
- Μ Έκοβα βόλτες μέχρι να γίνει ενιά.
- Ε Επειδή είπαμε ενιά δεν σημαίνει ότι έπρεπε να περιμένεις. Κάθισε. Σε πέντε λεπτά θάναι έτοιμα.
- Μ Σ' έχω βάλει σε μπελάδες.
- Ε Χαρά μου.
- Μ Ξέρω τι σημαίνει να σχολνάς και να κάθεσαι να μαγειρεύεις.
- Ε Φαίνεται νάσαι πιο νοικοκύρης από μένα. Γιατί απόψε δεν θα φας σπιτίσιο φαΐ. Είχα παραγγείλει σε ένα εστιατόριο και μόλις μου τά 'φεραν. Ελπίζω να σ' αρέσουν. Τι θα πιείς;
- Μ Ό,τι νά 'ναι.

Ε Άνοιξε το μπαράκι και διάλεξε. Σαν στο σπίτι σου.

Μ Ό,τι θα πιείς κι εσύ.

Ε **(Άνοίγει το μπαρ)** Γι' απόψε θέλω κάτι το ξεχωριστό. Αυτό το κρασί μου το έχει συστήσει ένας φίλος. Δεν το βρίσκεις εύκολα στην αγορά. Απόψε ήρθε η σειρά του. Πού είναι το ανοιχτήρι; Ααα να το εδώ. Ορίστε. Αυτή είναι αντρίκια δουλειά. **(Του το δίνει. Ο Μιχάλης το ανοίγει.)** Μια στιγμή να φέρω τα ποτήρια. Αλλά γιατί; Λέω να καθίσουμε στο τραπέζι. Κάθισε όπου προτιμάς. Το τραπέζι είναι δικό μας. Πολύ ωραία. Κι εγώ θα κάτσω απέναντι σου. Λοιπόν εσύ θα αναλάβεις το κρασί κι εγώ το φαΐ. Βάλε να πιούμε. **(Ο Μιχάλης βάζει κρασί.)** Σε τι να πιούμε; Ας πιούμε στη γνωριμία μας. Ας πιούμε στη φιλία μας. Εις υγεία.

Μ Εις υγεία. **(Πίνουν.)**

Ε Θάθελες νάμαστε φίλοι;

Μ Εσύ κι εγώ φίλοι!

Ε Ναι.

Μ Κοίτα... μη νομίζεις ότι είμαι βλάκας.

Ε Σου έχω δώσει αυτή την εντύπωση;

Μ Σε ξαναρωτώ. Τι θέλεις από μένα;

Ε Τίποτα.

Μ Τ' αδέρφια σήμερα κι αν δεν έχουνε συμφέρο δε μιλιούνται.

Ε Τι συμφέρο μπορεί νάχω από σένα;

Μ Εσύ ξέρεις.

Ε Εσύ γιατί απόψε είσαι εδώ;

Μ Γιατί με κάλεσες.

Ε Θα μπορούσες όμως να αρνηθείς.

Μ Καλάαα. Θα κάνω το βλάκα για να δω πού το πας.

Ε Κοίτα, αν έχεις οποιαδήποτε αμφιβολία πες το και το αποψινό γεύμα είναι το πρώτο και το τελευταίο. Μίλα. Γιατί δεν μιλάς;

Μ Τι έχω να χάσω.

Ε Στη γνωριμία μας λοιπόν, αφού δεν πιστεύεις στη φίλια.

Μ **(Πίνει)** Μυρίζεις ωραία.

Ε **(Κάνει πως δεν έχει ακούσει.)** Με συγχωρείς;

Μ Μυρίζεις ωραία λέω.

Ε Αα για το άρωμα μου λες. Ναι είναι το αγαπημένο μου. Μα γιατί δεν τρως; Μήπως δεν σ' αρέσει;

Μ Δεν έχω όρεξη.

Ε Δεν πειράζει. Εγώ για σένα τάχω ετοιμάσει. Αφού δεν έχεις όρεξη ας κάνουμε κάτι άλλο.

Μ Παίζεις τάβλι;

Ε Όχι δυστυχώς.

Μ Θέλεις να παίξουμε χαρτιά;

Ε Έλα να κουβεντιάσουμε. **(Βάζει κρασί και πίνει.)** Έλα να μιλήσουμε για συναισθήματα. Να μιλήσουμε γι αυτό που νιώθουμε. Κατ' αρχήν, αφού δεν πεινάς κι αν συμφωνάς, πάρε το ποτήρι σου να κάτσωμε κάτω πιο άνετα.

Μ Όπως θέλεις.

Ε Εσύ τι θέλεις;

Μ Καθόμαστε.

Ε Θεε να ανάψω την τηλεόραση;

Μ Όχι.

Ε **(Κάθεται κοντά του.)** Στην υγεία μας και πάλι. **(Πίνουν)** Ακούω.

Μ Τι;

Ε Κοίτα να δεις. Θα σε ρωτώ συγκεκριμένα και θα μου απαντάς συγκεκριμένα. Ή αν θέλεις μπορεί να γίνει το αντίθετο. Να ρωτάς εσύ και να απαντώ εγώ.

Μ Ρώτα εσύ.

- Ε Εντάξει. **(Πίνει)** Είπες ότι απόψε έχεις χάσει την όρεξη σου. Τι μπορεί να κάνει, κατά την άποψη σου, έναν υγιή άνθρωπο να χάνει ξαφνικά την όρεξη του;
- Μ Εσύ είσαι γιατρός, όχι εγώ.
- Ε Να σου πω. Μια συναισθηματική φόρτιση. Μια μεγάλη λύπη ή ακόμη και μια μεγάλη χαρά. Καταλαβαίνεις.
- Μ Ναι.
- Ε Πολύ ωραία. Θα προσπαθήσω όσο γίνεται να απλοποιώ τα πράγματα. Πες μου λοιπόν. Εσύ απόψε τι νιώθεις; Μεγάλη λύπη ή μεγάλη χαρά;
- Μ Χαρά.
- Ε Τι σε κάνει να νιώθεις αυτή τη χαρά;
- Μ Το καταλαβαίνεις.
- Ε Το υπολογίζω. Όμως θέλω να μου το πείς. Άλλωστε αυτό είναι ένα παιχνίδι ερωταποκρίσεων. Αν δεν μου απαντάς όταν σε ρωτώ ή και αντίθετα, δεν γίνεται τίποτε. **(Πίνει)** Κοίτα... θα παίξουμε το παιχνίδι με τέτοιο τρόπο, ώστε να βγαίνει η απάντηση με ένα ναι ή ένα όχι. Πες μου λοιπόν. Νιώθεις χαρά επειδή βρίσκεσαι μαζί μου;
- Μ Ναι.
- Ε Μπράβο. Μαθαίνεις εύκολα. Νιώθεις χαρά επειδή ξέρεις ότι αυτό το τραπέζι ετοιμάστηκε ειδικά για σένα;
- Μ Ναι.
- Ε Έχω φορέσει το καλύτερο μου φόρεμα και το πιο αγαπημένο μου άρωμα ειδικά για σένα. Νιώθεις χαρά γι' αυτό;
- Μ Ναι.
- Ε Έχω χτενίσει τα μαλλιά μου κι όλη την ώρα κοιταζόμουν στον καθρέφτη περιμένοντας σε. Φυσικά αυτό δεν το ξέρεις. Αλλά στο λέω. Νιώθεις χαρά γι' αυτό;
- Μ Ναι.

Ε Νιώθεις χαρά που ξέρεις πως σε περίμενα με αγωνία; Που η καρδιά μου πήγαινε να σπάσει περιμένοντας σε; Νιώθεις χαρά που η προσδοκία έγινε πραγματικότητα; Νιώθεις χαρά που επί τέλους είσαι δίπλα μου, που κάθεσαι κοντά μου; Τι νιώθεις που αναπνέεις το άρωμα μου; Με συγχωρείς; Νιώθεις μια ζαλάδα... μια θολούρα... που αναπνέεις το άρωμα μου; Απάντησε μου.

Μ Ναι.

Ε Νιώθεις σαν να παραλύεις που κοιταζόμαστε στα μάτια; Γιατί δεν απαντάς; Μήπως σου είναι αδιάφορο;

Μ Όχι.

Ε Αν αγγίζω το χέρι σου θα νιώσεις ωραία; Μου επιτρέπεις να πιάσω το χέρι σου; Αλλά κάνουν τέτοιες ερωτήσεις; Απλώς απλώνουν το χέρι. (**Απλώνει το χέρι της στο δικό του.**) Φυσικά εγώ δεν είμαι άντρας, αλλά δεν πειράζει. Είναι που είσαι ντροπαλός. Κάποιος πρέπει να παίρνει την πρωτοβουλία. Τι απαλά που είναι τα χέρια σου! (**Πίνει**) Έχεις ποτέ αγγίξει με το γόνατο σου ένα άλλο γόνατο στα κλεφτά;

Μ Όχι.

Ε Τι νιώθεις που αγγίζουνε τα γόνατα μας; Με συγχωρείς θα το κάνω πιο απλό. Νιώθεις μια ανατριχίλα που αγγίζουνε τα γόνατα μας; Γιατί δεν απαντάς; Φυσικά δεν το κάνουμε στα κλεφτά, αλλά δεν μπορεί νάχει και τόση διαφορά. Πες μου. Σ' αρέσει; Τι σ' αρέσει και πόσο σ' αρέσει;

Μ (**Σηκώνεται**) Δεν μ' αρέσει.

Ε Δε σ' αρέσει!

Μ Ναι δε μ' αρέσει.

Ε (**Καταλαβαίνει ότι προχώρησε πολύ.**) Με συγχωρείς.

Μ Μην παίζεις μαζί μου είπα.

Ε Δεν παίζω μαζί σου.

Μ Θέλεις να με στείλεις στη φυλακή;

Ε Γιατί να σε στείλω στη φυλακή;

Μ Θέλεις να σε βιάσω; Γι αυτό τα κάνεις όλα αυτά; Δεν μ' αρέσουν εμένα τα βίτσια. Αν θέλεις να το κάνουμε, τράβα μέσα και βγάλε τα ρούχα σου.

Ε Πώς μου μιλάς έτσι; Για ποια με πέρασες; Για καμιά πόρνη; Έτσι ερμηνεύεις αυτό που νιώθω για σένα; Δεν πειράζει. Θα κάνω πως δεν τ' άκουσα. **(Βάζει ένα δίσκο με χορευτικό σκοπό.)** Λίγη μουσική θα μας κάνει καλό. Θα μας ηρεμήσει. Θεσ ακόμα λίγο κρασί;

Μ Ναι.

Ε Έλα το ποτήρι σου. Δεν είμαι σίγουρη αν είναι το δικό σου. Θα σε ενοχλούσε να πιείς απ το δικό μου;

Μ Όχι.

Ε Πάρτο λοιπόν. Σ' αρέσει ο δίσκος που έχω βάλει;

Μ Ναι.

Ε Δεν νομίζω νάναι αυτά τα γούστα σου. Ποια μουσική σου αρέσει; Με συγχωρείς. Σου αρέσει η λαϊκή μουσική;

Μ Ναι.

Ε Τότε να αλλάξω αυτό το δίσκο.

Μ Όχι.

Ε Σ' αρέσει να χορεύεις;

Μ Όχι.

Ε Έχεις χορέψει ποτέ σου;

Μ Ναι.

Ε Πάει καιρός από τότε;

Μ Ναι.

Ε Θάθελες να ξαναδοκιμάσεις;

Μ Όχι.

Ε Έλα να χορέψουμε μαζί.

Μ Όχι.

Ε Έχε μου εμπιστοσύνη. Έλα να σε μάθω ένα χορό διαφορετικό απ' αυτούς που χορεύουν στα πανηγύρια, ένα χορό που χορεύουν ένας άντρας και μια γυναίκα αγκαλιά. Έλα να σου δείξω. Να έτσι. Θα κάνω εγώ τον καβαλιέρο για να σε οδηγώ. Αφέσου. Χαλάρωσε. Έτσι μπράβο. Πήγαινε με το ρυθμό της μουσικής. Όχι, όχι. Άσε καλύτερα να σε οδηγώ εγώ. **(Κολλά πάνω του και σιγομουρμουρίζει στ' αφτί του το σκοπό.)** Τι λες; Δεν είναι υπέροχα! **(Τραγουδά. Ο Μιχάλης την αρπάζει, τη βάζει κάτω και ξαπλώνει πάνω της.)** Όχι, όχι... σε παρακαλώ. Άσε με. Με πονάς. Με πονάς, σου λέω. Θα σταματήσει η αναπνοή μου. Μη. Θα θυμώσω. Θα θυμώσω σου λέω. Για ποια με πέρασες; Φτάνει σου λέω. Δεν θέλω... δεν σε θέλω... Με παρεξήγησες. Είσαι ζώο. Είσαι ηλίθιος. Είσαι γελοίος. **(Την αφήνει. Η Ελένη σταματά το δίσκο.)**

Πώς τολμάς να μ' αγγίζεις εσύ, που μόνο πόρνες έχεις αγγίζει. Τι στέκεις σαν ηλίθιος και με κοιτάς; Δεν είσαι άντρας ρε. Είσαι ένα σκουλήκι, ένα μηδενικό. Αηδιάζω και μόνο που σε βλέπω. **(Αρχίζει να τον χτυπά.)** Χτύπα ρε αν είσαι άντρας. Σήκωσε το χέρι σου δειλέ, τιποτένιε. Ήθελα νάμουν εγώ ο άντρας, για να σε πιάσω απ' το λαιμό και να σε πνίξω. **(Τον πιάνει απ' το λαιμό.)** Να σε πνίξω. Να κλείσουν τα ηλίθια τα μάτια σου, να μην τα βλέπω. Να σε πνίξω, να σε πνίξω, να σε πνίξω... **(Της πιάνει τα χέρια και τα κατεβάζει. Προσπαθεί να του ξεφύγει μα δεν τα καταφέρνει. Την αφήνει και πάει προς την πόρτα.)** Πού πας... πού πας. Σε παρακαλώ μη φεύγεις. Περίμενε σε παρακαλώ. Δεν είμαι καλά. Μη μ' αφήνεις. Είμαι άρρωστη. Θάπρεπε να το καταλάβεις. Μείνε να σου ζητήσω συγγνώμη. Να εξιλεωθώ. Θα κάνω ό,τι θέλεις για να με συγχωρέσεις. Σε παρακαλώ. Γονατιστή σε παρακαλώ. Μη φύγεις. Φοβάμαι να μείνω μόνη μου. Θα πεθάνω αν μείνω μόνη μου. Θα σκοτωθώ αν μείνω μόνη μου. Σε παρακαλώ. Σε ικετεύω. **(Γυρίζει και τη βλέπει.)** Έτσι μπράβο. Γύρισε. Γύρισε, σε παρακαλώ. Σ' ευχαριστώ. Σ' ευχαριστώ. Έλα. Έλα κάτσε δίπλα μου. Θέλω να μου υποσχεθείς ότι δεν θα μ' αφήσεις μόνη. Φοβάμαι. Τρέμω να μείνω μόνη μου. Μείνε μαζί μου απόψε. Θα προσπαθήσω να μείνω μακριά σου. Να μη σε αναστατώνω. Θα μείνεις απόψε μαζί μου; Σε παρακαλώ. Θα μείνεις;

Μ Δεν είσαι καλά. Θα μείνω.

Ε Σ' ευχαριστώ... σ' ευχαριστώ... είσαι τόσο καλός. Δεν έχω ξαναδεί τόση καλοσύνη. Αν ήταν άλλος, με όσα σου έχω πει, θά 'φευγε και θα μ' άφηνε μόνη και δεν ξέρω τι θά 'κανα. Δεν είναι η πρώτη φορά που το παθαίνω. Όταν το πάθω δεν ξέρω τι λέω και τι κάνω. Αλλά για ένα να είσαι σίγουρος. Τίποτε δεν εννοώ απ' αυτά που λέω. Θα με συγχωρέσεις; Πες μου σε παρακαλώ. Με συγχωρείς; Με συγχωρείς;

Μ Ναι.

Ε Ωωω σ' ευχαριστώ. Θα σου δώσω ένα φιλί. Είσαι τόσο καλός. Δεν ξέρω τι να κάνω για να με συγχωρέσεις. Δεν έχω ζητήσει ποτέ μου συγγνώμη από έναν άντρα. Όμως εσύ δεν είσαι ίδιος με τους άλλους. Είσαι τόσο καλός... τόσο τρυφερός. Ξέρεις να σέβεσαι μια γυναίκα. Θα μπορούσες να με κάνεις ό,τι θέλεις και δεν τόκανες. Με σεβάστηκες. Είμαι ασυγχώρητη. Σε αναστάτωσα χωρίς λόγο. Νομίζεις όμως πως ήθελα να το κάνω; Όχι, δεν είχα τέτοια πρόθεση. Δεν ξέρω τι παθαίνω. Θα σου ξομολογηθώ κάτι. Όταν σε κάλεσα απόψε είχα πρόθεση να φτάσουμε ως το τέλος. Καταλαβαίνεις τι θέλω να πω.

Μ Ναι.

Ε Λυπάμαι που δεν έγιναν όλα όπως τα σχεδίασα. Δυστυχώς, φαίνεται πως είναι δύσκολο να ξεπεράσω τις φοβίες μου. Πίστεψα πως ήσουν ο κατάλληλος για να με βοηθήσει. Και το πιστεύω ακόμα. Στ' ορκίζομαι. Πιστεύω απόλυτα πως μπορείς να με βοηθήσεις να ξεπεράσω το πρόβλημα μου. Θα με βοηθήσεις; Πες μου. Θα με βοηθήσεις;

Μ Ναι.

Ε Σ' ευχαριστώ. Θέλω να μου υποσχεθείς ότι θα μείνεις κοντά μου ό,τι και να συμβεί. Θα μείνεις κοντά μου μέχρι το τέλος. Θέλω να μου ορκιστείς, ότι θα μείνεις κοντά μέχρι το τέλος. Ότι θα ανεχτείς τις παραξενιές μου, που ξεκινούν από την αδυναμία μου να αντιμετώπισω κάποια προβλήματα. Μη νομίζεις ότι σε πήρα τυχαία από το δρόμο και σ' έφερα στο σπίτι μου απλώς και μόνο για να κάνουμε έρωτα. Σου φαίνομαι τέτοια γυναίκα; Σε ρωτώ. Σου φαί-

νομαι σαν μια γυναίκα, που κάνει έρωτα με τον πρώτο τυχόντα;

Μ Όχι.

Ε Αν ήταν έτσι, νομίζω ότι δεν θα είχε σημασία ούτε και για σένα. Όχι δεν σε πήρα τυχαία από το δρόμο. Από καιρό σε παρακολουθώ. Σε ζύγισα καλά για να πάρω την απόφαση μου. Ναι, είσαι ο άνθρωπος μου. Είσαι αυτός που πίστεψα και πιστεύω ότι μπορεί να με βοηθήσει να λύσω μια για πάντα το πρόβλημα μου. Πες μου. Θα με βοηθήσεις;

Μ Ναι.

Ε (**Πάει στη βιβλιοθήκη.**) Ό,τι κάνομε από δω και να πάει θέλω νάναι σωστό. Νάναι επίσημο. Το παιχνίδι τέλειωσε. Να, αυτό είναι το Ευαγγέλιο. Θα ορκιστούμε και οι δυο. Και πρώτα εγώ. (**Βάζει το χέρι της στο Ευαγγέλιο.**) Ορκίζομαι ότι όσο καιρό θάμαστε μαζί δεν θα κοιτάξω άλλον από σένα. Αν μου συμπαρασταθείς, αν αντέξεις τες παραξενιές μου, αν με βοηθήσεις να φτάσω ως το τέλος, τότε ορκίζομαι πως θα γίνω δική σου. (**Σηκώνει το χέρι της.**) Με θέλεις. Το ξέρω. Μη ντραπείς να το πεις. Πες το.

Μ Σε θέλω.

Ε Πότε έχεις κάνει έρωτα για τελευταία φορά; (**Παύση**) Κοίτα, αν πρόκειται να αναπτύξουμε μια σχέση αρμονική, δε γίνεται νά 'χομε μυστικά μεταξύ μας. Πες μου λοιπόν. Πότε έχεις κάνει έρωτα;

Μ Δεν έχει σημασία.

Ε Είναι πολύ σημαντικό για μένα. Είναι σημαντικό για τη σχέση μας. Επιμένω να μου απαντήσεις. Περιμένω.

Μ Το βράδυ που σου κουβάλησα τα ψώνια.

Ε Έφυγες από δω και πήγες σε πουρδέλο!

Μ Ναι.

Ε (**Σιωπή**) Αυτά πρέπει να τα ξεχάσεις. Αν πρόκειται νάρχεσαι δω να ξεροσταλιάζεις και μετά να πηγαίνεις αλλού να ξεθυμαίνεις, δεν πρόκειται να φτάσουμε στο τέρμα. Και ξέρεις ποιο είναι το τέρμα. Δική σου. Ολόδικη σου. Πώς μπορώ όμως νάμαι σίγουρη ότι θα είσαι πιστός; Είχες ποτέ μια γυναίκα δική σου;

Μ Όχι.

Ε Πού να ξέρεις λοιπόν τι είναι πίστη; Φίλον είχες ποτέ σου;

Μ Όχι.

Ε Σου προσφέρω εγώ τη γυναίκα και το φίλο μαζί. Αυτή η σχέση όμως απαιτεί απόλυτη πίστη για να κρατηθεί. Βάλε το χέρι σου στο Ευαγγέλιο. Λέγε. Ορκίζομαι....

Μ Ορκίζομαι.....

Ε Ότι θα είμαι πιστός στην Ελένη.

Μ Ότι θα είμαι πιστός στην Ελένη.

Ε Ότι δεν θα πηγαίνω εκεί που συνηθίζω.

Μ Δεν θα πηγαίνω εκεί που συνηθίζω.

Ε Ούτε θα κοιτάζω άλλες γυναίκες.

Μ Ούτε θα κοιτάζω άλλες γυναίκες.

Ε Ορκίζομαι.

Μ Ορκίζομαι.

Ε (**Σιωπή**) Θάθελα να μπορούσα να ελέγχω ακόμα και τις πιο ιδιαίτερες σου στιγμές. Γιατί σίγουρα θάχεις πολλές τέτοιες. Ευτυχώς δεν καταλαβαίνεις τι εννοώ. Τι με κοιτάς. Υπάρχει κανένας τρόπος να σε ελέγχω κι όταν ακόμα θάσαι μόνος με τον εαυτό σου; Σε θέλω μόνο για μένα. Ζηλεύω ακόμα και τον εαυτό σου. Καταλαβαίνεις;

Μ Όχι.

Ε Πού να καταλάβεις; Τέλος πάντων. Σ' αυτό το σημείο υπάρχει επί του παρόντος ένα κενό. Την κατάλληλη στιγμή θα στο πω ξεκάθαρα. Άλλωστε, άμα έχω την ένοια, μπορεί να σε πιάσω επ' αυτοφώρω. (**Παύση**) Ας δούμε τώρα κάποια τρέχοντα θέματα. Μπορείς να σπάσεις το ενοικιαστήριο σου; Μπορείς να φύγεις απο το σπίτι που μένεις;

Μ Πού να πάω.

Ε Εδώ μαζί μου.

Μ Κοίταααα.

Ε Δε σ' αρέσει να μένεις μαζί μου;

Μ Τι θα πει ο κόσμος;

Ε Φοβάσαι ότι θα βγάλω τ' όνομα σου;

Μ Για σένα λέω.

Ε Για μένα άσε να νοιάζομαι εγω. Λοιπόν, πότε θα μετακομίσεις; Αλλά γιατί να μετακομίσεις; ;Ασ' τα εκεί τα προικιά σου. Θα πληρώνουμε το ενοίκιο. Θάχουμε κοινό ταμείο από σήμερα. Αν θες μπορούμε νάχουμε και κοινό λογαριασμό στην τράπεζα. Να παίρνει λεφτά όποιος ευκαιρεί. Έχεις λογαριασμό στην τράπεζα;

Μ Όχι.

Ε Θα τον ακυρώσω κι εγώ. Θα φυλάμε τα λεφτά μας εδώ. Να εδώ. Όσο υπάρχουνε λεφτά θα παίρνομε. Άμα τελειώσουν θα περιμένομε το τέλος του μηνός. Συμφωνάς;

Μ Γιατί το κάνεις;

Ε Γιατί μ' αρέσει.

Μ Μπορείς να μένεις με τον καλύτερο. Με όποιον θέλεις.

Ε Εσένα θέλω και μέ σένα θα μείνω.

Μ Μη με κοροϊδέψεις, γιατί μου τη βιδώνει η κοροϊδία.

Ε Να σε κοροϊδέσω! Έχεις δηλαδή την εντύπωση ότι το κάνω για να παίξω;

Μ Γιατί το κάνεις;

Ε Διευθύνω έναν ολόκληρον όροφο στο νοσοκομείο. Όταν περνά το πρωί για επιθεώρηση στέκονται όλοι προσοχή. Οι νοσοκόμες τρέμουνε όταν εφημερεύω. Δεν υπάρχει συνάδελφος ελεύθερος ή παντρεμένος που να μη μ' έχει φλερτάρει. Με φλερτάρουν ακόμα και οι θυρωροί του νοσοκομείου. Κι όμως εγώ διάλεξα εσένα και σε βάζω στο σπίτι μου μπροστά στα μάτια του κόσμου. Και σου προτείνω να μείνεις μαζί μου. Να μπαινοβγαίνεις όποτε θέλεις. Και λες ότι όλα αυτά τα κάνω απλώς και μόνο για να παίξω;

Μ Γιατί τα κάνεις;

Ε Στο είπα.

Μ Δεν το κατάλαβα.

Ε Πιστεύω πως είσαι ο άνθρωπος που μπορεί να με βοηθήσει.

Μ Να σε βοηθήσω σε τι;

Ε Να ξεπεράσω τα προβλήματα μου.

Μ Γιατί εγώ;

Ε Το ένστικτο μου με οδηγεί σε σένα.

Μ Δεν καταλαβαίνω.

Ε Το νιώθεις όμως. Δεν νιώθεις τίποτε όταν με κοιτάς στα μάτια;

Μ Μην προσπαθείς να με....

Ε Όταν δυο ταιριάζουνε, μπορεί να βοηθήσει ο ένας τον άλλο.

Μ Δεν σου ζήτησα βοήθεια.

Ε Σου ζητώ εγώ. Μπορείς να βοηθήσεις την ψυχή μου με αντάλλαγμα το σώμα μου;

Μ Πώς θα βοηθήσω;

Ε Όταν με μάθεις, θα ξέρεις τι βοήθεια χρειάζομαι. **(Σιωπή)** Λοιπόν; Θα μου κάμεις την τιμή να μοιραστείς την ίδια στέγη μαζί μου; **(Σιωπή)** Πολύ καλά. Μπορείς να φύγεις. Εμπρός φύγε. Πήγαινε πίσω στη ρουτίνα και τη μιζέρια σου. Είσαι ένας δειλός. Φοβάσαι να δεχτείς το καλύτερο δώρο, που ούτε καν μπορούσες να το φανταστείς. Φύγε. **(Σιωπή)**

Μ Θα μείνω.

Ε **(Ανάβει τσιγάρο)** Θα μείνεις!

Μ Ναι.

Ε Πρέπει να ξέρεις ότι δεν είναι κανένα παιχνίδι. Δεν θα τα παρατήσεις με την πρώτη δυσκολία και απογοήτευση.

Μ Όχι.

Ε Ορκίσου.

Μ Ορκίζομαι.

Ε Θα ζήσουμε μαζί το υπόλοιπο της ζωής μας. Μόνο ο θάνατος θα μας χωρίσει. Είσαι έτοιμος να ορκιστείς σ' αυτό; Εγώ είμαι. Ορκίζομαι ότι μόνο ο θάνατος θα μας χωρίσει. Μπορείς να το επαλαλάβεις; Ορκίζομαι ότι μόνο ο θάνατος θα μας χωρίσει.

Μ Ορκίζομαι ότι μόνο....

Ε Ο θάνατος θα μας χωρίσει.

Μ Ο θάνατος θα μας χωρίσει.

Ε Αυτό ήταν. Είμαστε ένα νέο ζευγάρι. Μπορείς να με φιλήσεις. Τι με κοιτάς. Έσι γίνεται πάντα. **(Τη φιλά στο μάγουλο.)** Τι με κοιτάς; Δεν πιστεύω νάχεις κάτι άλλο υπόψη σου. Αυτό τόχουμε ξεκαθαρίσει. Αν νομίζεις ότι ειδικά απόψε δεν είσαι σε θέση να κοιμηθούμε κάτω από την ίδια στέγη, τότε να πας στο σπίτι σου. Ναι αυτό είναι το καλύτερο. Άλλωστε θα ανησυχέι και η νοικοκυρά σου. Να πας να την ενημερώσεις. Και φυσικά δεν είναι ανάγκη να της δώσεις εξηγήσεις. Μπορείς να πείς ότι θα μένεις για λίγο με ένα φίλο.

Μ Πόσο λίγο;

Ε Εμείς ξέρομε πως θάναι για πάντα. Όμως αυτό είναι μια δικαιολογία. Αυτό θα λέμε, μέχρι να δούμε. Όταν εισπράττει το ενοίκιο δεν θα ζητά πολλές εξηγήσεις.

Μ Θέλω να ξέρω τι λογαριάζεις.

Ε Θα μάθεις. **(Πάει προς την πόρτα.)** Αν είσαι έτοιμος, έλα να σε καληνυχτήσω. **(Τον φιλά στο μάγουλο.)** Καληνύχτα αγάπη μου. **(Ανοίγει την πόρτα.)**

Μ Καληνύχτα.

Ε Καληνύχτα. **(Κλείνει την πόρτα και ακουμπά την πλάτη της σ' αυτήν.)**

ΣΚΗΝΗ

(Η Ελένη μαζεύει τα μαλλιά της. Ανοίγει το κουμπί της μπλούζας της. Ανάβει τσιγάρο και βάζει ένα λαϊκό τραγούδι. Χορεύει με ανδρικές φιγούρες. Θυμάται τον εραστή της.)

Μου χαρίζεις αυτό το χορό μωρό μου; Σε παρακαλώ. Έλα σήκω. Σήκω. **(Τραβά το Μιχάλη και τον σηκώνει.)** Έτσι μπράβο. Έλα να κρατηθώ στον ώμο σου. Τι είναι αυτό το άγγιγμα μωρό μου! Σαν νάχεις πολλή αξόδευτη ενέργεια. Θέλεις να τη ξοδέψουμε μαζί; Πότε θα σε ξαναδώ; Ελπίζω να μη χαθούμε. Δεν πρόκειται να σ' αφήσω αν δεν μου υποσχεθείς. Υποσχέσου μου.

Μ Υπόσχομαι.

Ε Σ' ευχαριστώ. Μου ανοίγεις τον παράδεισο. **(Τον χαϊδεύει.)** Σε θέλω... σε θέλω πολύ. **(Τη σηκώνει και προχωρεί προς τα μέσα. Μόλις πλησιάσει την πόρτα η Ελένη συνέρχεται και αρχίζει να στριγγλίζει.)** Άσε με κάτω... πού με παίρνεις; Άσε με κάτω... άσε με κάτω αναθεματισμένε ...αααα **(Την αφήνει. Η Ελένη βάζει ένα κονιάκ και το πίνει μονορούφι.)**

Μ Τι έχεις πάθει;

Ε Με συγχωρείς.

Μ Τρέμεις σύγκορμη.

Ε Θα μου περάσει.

Μ Νόμισα πως ήθελες.

Ε **(Παύση)** Ήθελα αλλά... φοβάμαι.

Μ Μη φοβάσαι.

Ε Είσαι πολύ καλός. Σ' ευχαριστώ που με αντέχεις. Έλα κάθισε. Να σου βάλω ένα κονιάκ.

Μ Βάλε.

Ε **(Του βάζει.)** Θα κάτσω μπροστά σου. Νιώθω ασφάλεια όταν κά-

θομαι μπροστά σου. (**Κάθεται**) Στην υγείά σου.

M Εβίβα.

E (**Αναπολεί πάλι τον εραστή της.**) Ήθελα νάξερα ρε. Έχεις συνείδηση ή είσαι μια ψυχή βολεμένη με την κόλαση; Υπάρχει κάτι που θα μπορούσε να κάνει την καρδιά σου να αλλάξει ρυθμό; Μια στιγμή μόνο... ένα άκουσμα... όσο να φύγει η σκέψη από τα σκέλια σου. Έστω και μόνο αυτό. (**Σιωπή**) Όχι όχι, ο θάνατος είναι ανώδυνος. Όχι δεν θα σου κάνω το χατήρι. Δεν θα σας κάνω το χατήρι. Ο θάνατος είναι βολικός για όλους. Μα δεν θα σας βολέψω. (**Παύση. Συνέρχεται. Μιλά στον Μιχάλη.**) Πόσες μέρες μένεις μαζί μου; Σε ρωτώ. Γιατί δεν απαντάς; Πόσες μέρες μένεις μαζί μου;

M Δε θυμάμαι.

E Δε θυμάσαι! Κι εγώ νόμιζα πως η κάθε στιγμή που σου χαρίζω μετρά. Τέλος πάντων. Δεν υπάρχει κάτι που να σε ενδιαφέρει; Κάτι από το οποίο να πιαστούμε; Να κάνουμε μια αρχή; Τα λεφτά. Σίγουρα σε ενδιαφέρουν τα λεφτά.

M Δεν μ' ενδιαφέρουν.

E Στα πουρδέλα που πας με τι πληρώνεις; Γιατί, παρά τους όρκους σου, είμαι σίγουρη ότι πάς. Δεν απαντάς;

M Τι να σου πω; Εσύ ρωτάς... κι εσύ απαντάς.

E Δεν ξέρω πώς είναι αυτές οι... κυρίες που επισκέπτεσαι, αλλά μπορώ να φανταστώ. Έτσι θαρρείς πως είναι ο έρωτας; (**Παύση**) Έχεις περάσει καμιά έρπη... καμιά αρώστια στην παιδική σου ηλικία;

M Κάτι έλεγε η μάνα μου. Για το σημάδι ρωτάς; (**Δείχνει το πρόσωπο του.**)

E Μου επιτρέπεις να ρίξω μια ματιά; Ναι, λίγο τραβηγμένο είναι. Είναι παιχνίδι για έναν πλαστικό χειρούργο. Την ψυχή όμως ποιός μπορεί να την πλάσει; (**Παύση**) Τίποτε δεν γίνεται. Θάθελα να μπορούσα να κουβέντιαζα μαζί σου με μια άλλη γλώσσα. Αλλά αν ήθελα τέτοιον άνθρωπο θα έψαχνα για τέτοιον άνθρωπο. Εσύ είσαι ο άνθρωπος μου. Το πρόβλημα είναι που δεν επικοινωνούμε.

- Τι λες; Θα τα καταφέρουμε;
- Μ Ό,τι είναι να πεις, πες το καθαρά.
- Ε Ο άνθρωπος είναι ένα τίποτα. Καθώς περπατά στο δρόμο τον πατά ένα αυτοκίνητο και σβήνει. Το καταλαβαίνεις;
- Μ Ναι.
- Ε Το τραγικό είναι που πεθαίνουν άνθρωποι που θέλουν να ζήσουν και ζούν άνθρωποι που θέλουν να πεθάνουν. Αυτό το καταλαβαίνεις;
- Μ Όχι.
- Ε **(Παύση)** Βλέπεις έναν, που διψά για τη ζωή, να σβήνει μέσα σε μια στιγμή. Κι έναν άλλο, που χρόνια ταλαιπωρεί τους πάντες και τον εαυτό του, και που παρακαλεί να πεθάνει κι όμως συνεχίζει να ζει. Αυτό το θεωρείς σωστό;
- Μ Όχι.
- Ε Αν ένας τέτοιος άνθρωπος σου ζητούσε να τον βοηθήσεις να λύσει το πρόβλημα του θα τό 'κανες;
- Μ Αν μπορούσα.
- Ε Έχεις δει άνθρωπο να παρακαλεί να πεθάνει;
- Μ Ναι.
- Ε Ήθελες να τον βοηθήσεις;
- Μ Ναι.
- Ε Ποια είναι κατά τη γνώμη σου η καλύτερη βοήθεια που θα μπορούσες να του προσφέρεις;
- Μ Δεν το σκέφτηκα.
- Ε Αν ήξερες, αν σου τό 'λεγε, θα τον βοηθούσες;
- Μ Αν μπορούσα!
- Ε **(Παύση)** Θα σου εμπιστευτώ κάτι πολύ σημαντικό. Ένας τέτοιος άνθρωπος μου ξομολογήθηκε ότι δεν θέλει να ζει. Γιατί η καρδιά του πια έχει πετρώσει. Ούτε χαίρεται, ούτε λυπάται, ούτε κλαίει ούτε γελά, ούτε αγαπά ούτε μισά. **(Παύση)** Αυτός ο άνθρωπος

ζήτησε από μένα προσωπικά να τον βοηθήσω. **(Παύση)** Θέλω να το κάνω, αλλά δεν έχω το κουράγιο.

Μ Και θέλεις να με πάρεις στο λαιμό σου.

Ε Μα τι βάζεις με τον νου σου;

Μ Γεια σου. Φεύγω.

Ε Δεν ειν' αυτό που νομίζεις.

Μ Τι είναι;

Ε Δώσε μου ακόμα λίγο καιρό.

Μ Πόσον καιρό; Τι μού έχεις δώσει ως τώρα; Την πολυτέλεια; Εκεί που ήμουνα περνούσα καλύτερα. Νομίζεις πως με νοιάζει τι τρώω και τι πίνω; Μ' έχεις φυλακίσει χωρίς να μου δίνεις αυτό που μού 'ταξες.

Ε Δώσε μου λίγο καιρό. Θάχεις αυτό που θέλεις.

Μ Πότε;

Ε Όποτε θες.

Μ Τώρα.

Ε Τώρα. **(Βάζει ένα κονιάκ.)**

ΦΩΤΑ

(Φοράνε και οι δύο ρόμπες.)

Μ Για να τον σκοτώσω; Γι αυτό μ' έχεις σπιτώσει; Γι αυτό μ' έχεις κλείσει εδώ μέσα; Θέλεις να με κάνεις να ζηλέψω, για να μην ξέρω τι κάνω;

Ε Όχι, όχι...

Μ Τότε γιατί μιλάς όλο για τον εραστή σου;

Ε Δεν το θέλω.

Μ Πάρτο απόφαση. Έτσι είναι η ζωή. Σφαίρα και γυρίζεις. Όπως άφη-

- σες τον άντρα σου γι αυτόν, σ' άφησε κι αυτός για κάποιαν άλλη.
- Ε Πόσο απλοϊκά τα βλέπεις! Άφησα τον ένα και μ' άφησε ο άλλος και μάζεψα εσένα από τον δρόμο για να σκοτώσεις τον δεύτερο.
- Μ Δεν είναι έτσι;
- Ε Όχι ηλίθιε. Να φύγεις. Δεν σε θέλω πια. Ένας μήνας ήταν αρκετός. Σε βαρέθηκα. Σε σιχαίνομαι.
- Μ Είναι που μόλις τόχεις κάνει. Γι' αυτό το λες.
- Ε **(Πάει προς την κονσόλα.)** Ποτέ δεν τόχω κάνει μαζί σου ηλίθιε. Θέατρο παίζω. Φύγε. Φύγε.
- Μ Ορκίστηκες να μας χωρίσει ο θάνατος.
- Ε Και το πίστεψες; **(Ανοίγει το συρτάρι της κονσόλας και βγάζει ένα πιστόλι.)** Μπρός φύγε. Φύγε σου λέω.
- Μ Πυροβόλησε. Τι περιμένεις. Πυροβόλησε.
- Ε Θα το κάνω.
- Μ Κάντο για να σαπίσεις στη φυλακή.
- Ε Στη φυλακή! Τι είναι η φυλακή μπροστά στο μαρτύριο να βλέπω αυτά τα μούτρα; Αυτά τα ηλίθια μάτια. Αυτά τα χείλη τα ξεχειλωμένα. Τι είναι η φυλακή μπροστά στο μαρτύριο να σε ακούω; Να οσμίζομαι τη μπόχα σου; **(Της αρπάζει το πιστόλι.)** Ξέρεις πώς ήταν εκείνος; Πρίγκηπας. Βασιλιάς. Κι εσύ ζώο, ένα γουρούνι μέσα στη λάσπη. Πίστεψες πως θα μπορούσα να σε δεχτώ; Φαντασιώσεις είχα. Εκείνον είχα μέσα μου κάθε φορά. Τι με κοιτάς; Δεν ακούς; Δεν αντιδράς; Κουφάθηκες... κουφάθηκες... **(Τον χτυπά.)**
- Μ **(Παύση)** Δεν θα σε σκοτώσω.
- Ε Πρέπει νάσαι άντρας να το κάνεις.
- Μ Έχω να νοιαστώ τον εαυτό μου. Αν αποφάσισες να πεθάνεις, γιατί να πληρώσω εγώ;
- Ε Είναι τόσο εύκολο να πατήσεις τη σκανδάλη.
- Μ Δεν θα σε σκοτώσω.

- E Σκότωσε με... σκότωσε με... σκότωσε με... (**Κλαίει με λυγμούς.**)
- M (**Βάζει ένα κονιάκ και της το δίνει**) Έλα ησύχασε... ησύχασε, ησύχασε. (**Σιωπή**) Με όσα ξέρεις, για σένα θάτανε παιχνίδι να το κάνεις. Γιατί δεν το κάνεις μόνη σου;
- E Δεν έχω το κουράγιο.
- M Να παίζεις όλο αυτό το παιχνίδι είχες το κουράγιο. Και δεν έχεις το κουράγιο να ρίξεις ένα χάπι στο ποτήρι σου;
- E Είναι πιο εύκολο να το κάνει άλλος.
- M Δεν είναι αυτός ο λόγος.
- E Αυτός είναι.
- M (**Σιωπή**) Θέλεις να πεθάνεις, επειδή σ' άφησε ένας μαλάκας;
- E Είναι ικανός να τα βολεύει όλα. Τη γυναίκα του, εμένα και πολλές άλλες σαν κι εμένα. Δεν είναι όμως όλες οι ίδιες. Για κάποιες ο δρόμος είναι χωρίς επιστροφή.
- M Θέλεις να γυρίσεις στον άντρα σου;
- E Αυτό κατάλαβες;
- M Τι θέλεις τότε;
- E Να πεθάνω.
- M Και οι δικοί σου;
- E Ποιοι δικοί μου;
- M Δεν ζούνε οι γονείς σου;
- E Ζούνε.
- M Και οι δύο;
- E Και οι τρεις.
- M Ξαναπαντρεύτηκε η μάνα σου;
- E Όχι.
- M Ποιος είναι ο τρίτος;
- E Ο πατέρας μου.

Μ Με άλλον σ' έχει κάνει;

Ε Ναι.

Μ Χαρά στο πράμα. Δεν είσαι το μοναδικό μπαστάρτικο στον κόσμο.
Βλέπεις τον πατέρα σου;

Ε Όχι.

Μ Γιατί;

Ε Έχει νόμιμα παιδιά από νόμιμη γυναίκα.

Μ Καταλαβαίνω. Έχει θέση ψηλή στην κοινωνία.

Ε Αυτός με σπούδασε. Όταν τέλειωσα τις σπουδές μου, έμαθα την αλήθεια από τη μάνα μου.

Μ Κι ο πατριός σου;

Ε Πουλά παιχνίδια σε πανηγύρια.

Μ Ο άντρας σου τι κάνει;

Ε Κι αν σου πω, δεν θα καταλάβεις.

Μ Για ποιον απ' όλους θέλεις να πεθάνεις; Μπορεί να με παίρνεις για βλάκα, μα δεν είμαι. Ποιον θέλεις να εκδικηθείς; Τον πατέρα, τον άντρα, ή τον εραστή; Γι' αυτό με διάλεξες; Θέλεις να τους δείξεις πώς σ' έχουν καταντήσει να κοιμάσαι με ένα κάθαγμα σαν κι εμένα; Μίλα.

Ε Θέλω να ησυχάσω.

Μ Κι αν το κάνω τι θα κερδίσω;

Ε Ό,τι έχω και δεν έχω θα σ' τα κάνω διαθήκη.

Μ Για να με πιάσουν και να σαπίσω στη φυλακή;

Ε Τότε να τα πουλήσω και να σου δώσω τα λεφτά.

Μ Τι να τα κάνω;

Ε Θάχεις ό,τι θέλεις κι όποια θέλεις.

Μ Εσένα θέλω. **(Παύση)** Θα σε κάνω να ξεχάσεις. Πάρε άδεια απ' τη δουλειά σου να φύγουμε.

Ε Δεν θα τα καταφέρουμε.

Μ Θα προσπαθήσουμε.

Ε **(Παύση)** Εντάξει.

Μ Δεν θα το μετανιώσεις.

Ε Το ελπίζω.

ΦΩΤΑ

(Η Ελένη σιάζεται στον καθρέφτη. Βάζει άρωμα. Ακούει βήματα και τρέχει και κάθεται στο γραφείο.)

Μ **(Ανοίγει και μπαίνει. Κρατά μια ανθοδέσμη.)** Καλησπέρα.

Ε Πάλι μου πήρες λουλούδια; Με κακομαθαίνεις ένα μήνα τώρα. Ξοδεύεις για μένα όλα τα λεφτά σου.

Μ Αν δεν τα ξοδέψω για σένα, πού θα τα ξοδέψω;

Ε Δώσ' τα να τα βάλω στο βάζο. **(Ενώ τα βάζει την πλησιάζει.)**

Μ Γιατί αρωματίστηκες;

Ε Δεν το νιώθω.

Μ Το νιώθω εγώ.

Ε Μου κάνει εντύπωση. Από το πρωί τό 'χω φορέσει.

Μ Με τρελλαίνει.

Ε Τότε να μην το ξαναβάλω.

Μ **(Την αγκαλιάζει.)** Σφηνώθηκες μέσα στο μυαλό μου.

Ε Σκέψου και κάτι άλλο. Καλό θα σου κάνει.

Μ Δεν μπορώ. Όπου και νά βρίσκομαι σε νιώθω πάνω μου. **(Την σηκώνει.)**

Ε Άσε με. Δεν είναι ώρα τώρα.

Μ Ποιος το λέει;

Ε Άσε με σε παρακαλώ... άσε με... άσε με. (Την πάει μέσα.)

ΦΩΤΑ

(Η Ελένη είναι ντυμένη με μια αποκαλυπτική νυχτικιά. Ελέγχει το πιστόλι και το βάζει στην κονσόλα. Κοιτάζει από το παράθυρο. Ξεκτενίζει τα μαλλιά της και βγάζει το ρουζ από τα χείλη της. Γδέρνει με τα νύχια της το λαιμό της και το στήθος της. Παίρνει ένα πουκάμισο, μια γραβάτα κι ένα ζευγάρι κάλτσες και τα ρίχνει στον καναπέ. Πετά κάτω ένα ζευγάρι παπούτσια. Θόρυβος στην πόρτα.)

Μ Ελένηηη, Ελένηηη (Γυρίζει το πόμολο.) Ελένηηη (Κουδούνι)

Ε Περίμενε μια στιγμή (Ανοίγει το παράθυρο.)

Μ Ελένηηηηη

Ε Έρχομαι... έρχομαι (Ανοίγει)

Μ Γιατί κλειδώθηκες;

Ε Άκουσα κάποιο θόρυβο.

Μ Τα μαλλιά σου... το χρώμα σου... είσαι χλωμή. Τι έχεις πάθει;

Ε Τίποτα.

Μ Το παράθυρο γιατί είναι ανοιχτό;

Ε Ένιωθα έξαψη.

Μ Με τόσο κρύο;

Ε Να το κλείσω.

Μ Να το κλείσεις! Ποιος ήταν εδώ;

Ε Κανείς.

Μ Ποιου είναι αυτά;

Ε Δικά σου είναι.

Μ Δεν φοράω εγώ γραβάτα.

Ε Στην έχω αγοράσει σήμερα.

Μ Και τα παπούτσια τάχεις αγοράσει σήμερα;

Ε Ναι.

Μ (**Δοκιμάζει να τα φορέσει.**) Παπούτσια που δεν με χωράνε μου έχεις αγοράσει;

Ε Να στ' αλλάξω.

Μ Παπούτσια μεταχειρισμένα μου έχεις αγοράσει;

Ε Κοίταξε τα καλά.

Μ Ποιος ήταν εδώ;

Ε (**Οπισθοχωρεί προς την κονσόλα.**) Κανείς δεν ήταν.

Μ Πες μου ποιος ήταν εδώ.

Ε Μη βάζεις ιδέες στο μυαλό σου.

Μ (**Την πιάνει απ' το λαιμό.**) Πες μου γιατί σε πνίγω.

Ε Άσε με. (**Προσποιείται ότι θα πιάσει το πιστόλι.**)

Μ Πες μου ποιος ήταν εδώ.

Ε Κανείς δεν ήταν. Σ' ορκίζομαι.

Μ Σε ρωτώ για τελευταία φορά. (**Ανοίγει το συρτάρι και πιάνει το πιστόλι.**) Λέγε. Ποιος ήταν εδώ;

Ε Σκότωσε με. Γι αυτό σ' έχω μαζέψει από το δρόμο. Για να με σκοτώσεις. Το ξέρεις. Τι περιμένεις; Σκότωσε με.

Μ Θα το κάνω.

Ε Κάνε το.

Μ Ποιος έχει ανακατέψει τα μαλλιά σου; Ποιος σε φίλησε στα χείλη; Ποιος έχει κάνει τα σημάδια στο λαιμό σου;

Ε Δεν βλέπεις καθαρά.

Μ Ήταν εκείνος; Ο εραστής σου;

Ε Κόντεψε να σπάσει την πόρτα. Τι ήθελες να κάνω;

Μ Και την κλείδωσες για να μη σας πιάσω πουτάνα;

Ε Πουτάνα να πεις τη μάνα σου.

Μ Πουτάνα... πουτάνα... πουτάνα... **(Την πυροβολεί)**

Ε Σ' ευχαριστώ... σ' ευχαριστώ. Κανείς δεν ήταν εδώ. Κανείς. Όλα τα σκηνοθέτησα. Κανείς δεν ήταν εδώ... κανείς. Ήσαν όλα προμελετημένα. Όλα ήσαν προμελετημένα. **(Σιωπή)**

Μ Γιατί μου το 'χεις κάνει;

Ε Πήρες την αμοιβή σου.

Μ Τι σου έχω φταίξει;

Ε Εγώ σε ποιον έχω φταίξει;

Μ Γιατί;

Ε Σε ποιόν έχω φταίξει; Σε ποιον; Σε ποιον; **(Ξεψυχά)**

ΤΕΛΟΣ

